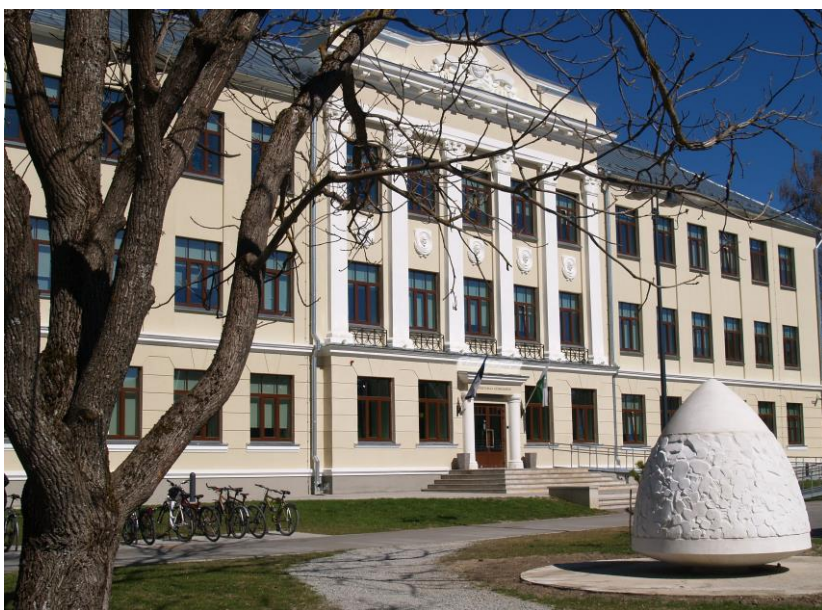

Riigigümnaasiumid
Jõgevamaa Gümnaasium

potentia iuventutis, sapientia centuries - pro futuro

Jõgevamaa Gümnaasiumi
aastaraamat 2015/16

Priit Põdra

Jõgevamaa Gümnaasiumi direktor

Kas kolmas võib olla esimene?

Spordis tavaliselt nii ei juhtu. Matemaatikas seda ei lubataks - reeglid on sellised. Loogiliselt võimatu. Filosoofiliselt vaieldav. Aga elus tuleb teinekord igasuguseid olukordi ette, mis esmapilgul vastuokslikud näivad. *C' est la vie*, lausuvad prantslased. Nojah, ütlevad eestlased.

Selle aasta Jõgevamaa Gümnaasiumi lõpetajad tõestavad, et kolmas saab olla ka esimene. 2016. aasta suvel lendu minejad on kooli kolmas lend. Ja ühtlasi esimesed. Päris esimesed, kes esimestena said kõik oma kolm gümnaasiumiaastat käia algusest lõpuni Jõgevamaa Gümnaasiumis. M.o.t.t.

Ajaloolistest sündmustest rääkides on ikka armastatud kujundeid luua. Nad hõlbustavad arusaamist suurtest sündmustest ja aitavad seeläbi millelegi argisemale viitamisega hoomamatut aduda. Lennart Meri tavatses öelda, et Eesti riik sündis küll iseseisvuse väljakuulutamisega 1918. aastal, kuid sünnitunnistuse sai kaks aastat hiljem Tartu rahulepinguga. Üsnagi sarnast joont võib tõmmata Jõgevamaa Gümnaasiumi alguse ja III lennu lõpetamise vahele.

Sünni ja sünnitunnistuse väljakirjutamise juures on olnud paljud. Siinkohal tänusõnad Alo Savile, kes kooli kogu kooliperega hooga käima on vedanud, ja õppejuht Anti Alasile, kes hoogsust hoidnud ja lisanud. Iga koolitöötaja ja õpetaja on loonud kooli olemust ja jätnud killukese tervikusse, aitüma selle eest. Õpilased on need, kelle pärast ja päralt on kool. Nende luua on sisu ja sisukus. Kooli pidamise mõtet ei oleks, kui puuduksid Jõgevamaa Gümnaasiumit usaldavad lapsevanemad ja kogukond, kes oma noorte tuleviku õpetajate hoolde annavad. Aitäh kõikidele põhikoolidele, kes õpilaste kasvuraskused enda kanda on võtnud ja suutnud neis hoida õpihimu ja edasi püüdlemise soovi hariduse ja harituse poole ning tahet väärt gümnaasiumiharidust omandada. Kui keegi küsib, kus see Eesti riik on, siis palun väga, kaege, materialiseerunud kujul aadressil Aia 34, Jõgeva.

Gümnaasiumile on riigi poolt loodud tingimused, kus saab koolipidaja abil keskenduda õppesisule, mitte sisustusele.

Neid allkirju sel sünnitunnistusel sai õige palju, sest üks kool tähendabki paljudele palju ja paljut. Igaüht, kes on kooliga kokku puutunud, ei saa jätta puudutamata. Olen ikka seda usku olnud, et kui rohkelt erinevaid inimesi kokku saab, siis võib juhtuda erilisi asju. Igaüks meist on killuke - eri värvi ja erimoodi, ise värvi ja isemoodi. Üksikuna vähe, koos palju. Kild killu haaval kokku mosaiigiks või mandalaks. Ikka nii, et igaüks sõltub kõigist ja kõik sõltub igaühest.

Head kolmandat ja kõiki tulevasi aastaid ja lende Jõgeva linna hariduselu 101. aastal!

Olümpiaadid

Matemaatikaolümpiaad

Jasper Jõgi (G) - II koht

Kerle Palmiste (E) - II koht

Felix Ranne (G) - III koht

Ingrid Laurikainen (F) - III koht

Rainer Tilk (C) - III-IV koht

Silva Lill (B) - III-IV koht

Bioloogiaolümpiaad

Venno Sellak (D) - II koht

Kerlyn Roosipõld (E) - III koht

Vabariiklik inglise keele kultuuri olümpiaad (British Studies: Shakespeare and Tudors Festival)

Parim Tudorite-aegne toit - I koht

Kristi Mändoja (A)

Kristofer Käosaar (E)

Jaak Martin Kaarepere (H)

Shakespeare'i ja Tudorite ajastu teemalisel viktoriinil - III koht

Kristi Mändoja (A)

Kristofer Käosaar (E)

Jaak Martin Kaarepere (H)

Emakeeleolümpiaad

Triinu Sinimets (I) – I koht

Andra Värnik (G) – II koht

Kerle Palmiste (D) – II koht

Johanna Maria Vilgats (A) – II-III koht

Jasper Jõgi (G) – III koht

Laura Aare (D) – III koht

Inglise keele olümpiaad

Kristofer Käosaar (E) - I koht

Marianne Dengo (B) - II koht

Venno Sellak (D) - II koht

Felix Ranne (G) - II koht

Raido Everest (B) – III koht

Peep Kolberg (I) – III koht

Keemiaolümpiaad

Peep Kolberg (I) - I koht

Felix Ranne (G) - II-III koht

Ingrid Laurikainen (F) - I koht

Kaimo Annuk (D) - II koht

Sigrid Laurikainen (B) - III koht

Geograafiaolümpiaad

Siim-Sander Lõoke (B) - II koht

Andro Margens (B) - III koht

Ajaloo olümpiaad

Teema „Absolutism“

Andro Margens (B) – II koht

Rait Pindis (A) - III koht

Teema „Sotsialismileer ja selle lagunemine“

Jaak Martin Kaarepere (H) – I-II koht

Kristjan Pint (F) – III koht

Teema „Eesti vähemusrahvused ja eestlased võõrsil“

Sander Õunapuu (I) – I koht

Muusikaolümpiaad

Kerlyn Roosipõld (E) – maakonnas I koht, vabariiklikul olümpiaadil 12. koht

Majandusõpetuse olümpiaad

Jasper Jõgi (G) - I koht maakonnas, osales ka vabariiklikus voorus

Diana Sammel (I) - II koht

Kerle Palmiste (D) - III koht

Sander Õunapuu (I) - 4. koht

Kristjan Pint (F) - 5. koht

Konkursid

Jaan Poska 150. sünniaastapäevale pühendatud esseekonkurss

Mari-Liis Päären (A) – võitja 11.–12. klassi arvestuses

Etlejate konkursi Jõgevamaa eelvoor

Martin Kalm (G) – PEAPREEMIA

Kristjan Pint (F) – PEAPREEMIA

Betti Alverile pühendatud XXIII luulepäevad Tähetund

LAUREAAT - Jõgeva kooliteater Liblikapüüdja "Sa seisd seal..." (Leelo Tungal)

Martin Kalm (G)

Kaisa Sikora (G)

Karolina Tupits (G)

Andra Värnik (G)

Annabel Saar (H)

Maarja Tiits (H)

Kaisa Saluste (I)

Tarvo Dubinin (E)

Ragnar Kadai (E)

Kaidi Mikk (E)

Helena Tiido (E)

Karl Kukk (F)

Iris Loorits (F)

Kristjan Pint (F)

Maria-Elisabeth Vooder (F)

Mari-Liis Päären (A)

Tanmar Sirel (C)

Vabariiklik saksakeelne e-õppemängude konkurss

Keiti Djakonova (I) - III koht gümnaasiumiastmes

Mathias-Henrik Paas (I) - III koht gümnaasiumiastmes

Mängida saab siin:

<http://quizizz.com/admin/quiz/570b4d6d4a639a972a1b559f>

C. R. Jakobsoni nimeline kõnevõistlus

Martin Kalm (G) - I koht

Matemaatika võistlusemäng KÄNGURU

Rainer Tilk (C) - kooli parim tulemus studentide vanuserühmas, vabariigis
163. koht

Jasper Jõgi (G) - kooli parim tulemus juunioride vanuserühmas, vabariigis
50. koht

Nuti-Mati matemaatika PÕHJA piirkonna meistrivõistlused 2016

Indrek Tammeväli (I) - II koht

Rainer Tilk (C) - 5. koht

Kermo Kiisler (B) - 6. koht

Sigrid Laurikainen (B) - 7.koht

Mari Sildnik (B) - 9.koht

Eesti I meistri- ja karikavõistlused Nuti-Mati matemaatikas

Kermo Kiisler (B) - 8. koht

Hindrek Klaos (I) - 10. koht

Jasper Jõgi (G) - 11. koht

Indrek Tammeväli (I) - 9. koht

Eesti I meistri- ja karikavõistlused Nuti-Mati matemaatikas

Võistkondlik II koht

Kermo Kiisler (B)

Hindrek Klaos (I)

Jasper Jõgi (G)

Kevadkontsert

Kevad on lootuse aeg. Kõik, mis on närbunud, tärkab, kõik, mis on märkamatu, muutub silmale nähtavaks. Meis kõigis tärkab kübeke suurem lootus, tulles kevadele vastu sellelt pikalt talveperioodilt. Lootusele andis hoogu juurde meie kooli kevadkontsert.

7.aprillil toimus tänavune kevadkontsert, mida korraldas meie kooli H-klass. Kontserdil sai publik näha nii tantsu, laulu kui ka etlemist. Kava oli kirju, puudus üksluisus.

Väga positiivset tagasisidet sai H-klassi laulugrupp, kes esitas venekeelse laulu. Samuti sai kiita kooliteatritrupp Liblikapüüdja, kes lõpetas oma näitetükiga kontserdi.

Publik sai nautida erinevaid rahvatantsunumbreid ning pillimängu. Kooli esindanud kahe noormehe poolt esitatud etlemised pälvisid publiku poolt suure aplausi. Üleüldisest tagasisidest saab kokkuvõtvalt öelda, et publik nautis koosolemist ja esinejad jäid tulemusega rahule.

Jääme kindlasti põnevusega ootama järgmise aasta kevadist kooli suursündmust. Seniks ärgem laskem pead norgu, on aeg, mil tuleb avastada ning ette võtta uusi väljakutseid ning seiklusi!

Kontserti juhtisid Maarja Tiits ja Kert Uiga

Luuleõhtu kava

VÕRU KEEL

Ilmar Vananurm "Ma olõ vihm" - Riina Reimand

KIHNU KEEL

Järve Elme "Aastaaad" - Veronika Pook

EESTI KEEL

Leelo Tungal "Ma tahan sooja tuppä"

Kadri Mehide "Loodus mõtetes"

Laul "No näed" - Mariann Aunpuu, Karli Rihma

Viivi Luik ("...Ning savikann sai täis kõrgi")
- Johanna Maria Vilgats, Kätleen Noormägi

Paul-Eerik Rummo "Park. Sügis" ja Leili Andre "Lumeliiliad" - Venno Sellak, Lelii Aare, Artur Nael, Kerle Palmiste

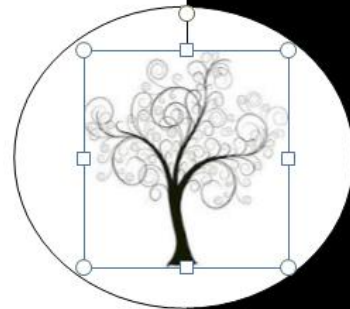
Metsmesilane

Vaata, ta käis
igas sinises kõokinga õies!

Ta hää! on vasest,
vanast rohelisest vasest,

aga ära teda puutu,
las ta läheb oma majja.

Kummalisse varjupaika
samblast ja meest.
(Viivi Luik)
Esitas Mariann Aunpuu

KAVA

Loodusluuleõhtu

11. veebruar 2016

SAKSA KEEL

August Heinrich Hoffmann von Fallersleben "Rätsel" ("Mõistatus") ja eestikeelne versioon "Mehikene metsas" - Triinu Sinimets, Keiti Djakonova, Kaisa Saluste
Theodor Storm "Im Walde" ("Metsas") - Tomi Meitus, Karl Jürgen Tänav ja Eva-Maria Djomin

HIINA KEEL

Wáng Wéi „Shān jū qiū míng“ („Sügisõhtu mägedes“) - Sten Taim, Liina Kinks, Helena Tiido, Kätlin Muttika ja Triinu Sinimets

VEENE KEEL

C. Есенин "Белая берёза" - Ljudmila Vahtla
Виталий Литвиненко "Зима" - Kerle Palmiste
Luulet lumest piltide taustal - G-klass
Надежда Шалыпина "Снежные цветы" - Naatan Johannes Bender, Liina Kinks
Мария Лебедько "Весна" - Venno Sellak

Laul "Старый клён" (М. Матусовского, А. Пахмутовой) - E-klass
Андрей Климов "Ещё не закончилось лето" - Sten Taim

Laul "Листья желтые над городом кружатся" (Р.Паулс - И.Шаферан) H-klass

UKRAINA KEEL

Тарас Шевченко (Taras Ševchenko) „Дывлюся, аж світає“ („Vaatan valguse poole“) - Karolina Tupits

LEEDU KEEL

Kristijonas Donelaitise luulekogust „Metai“ luuletuse „Pavasario linksmybes“ esimene salm - Rimante Valancauskaite

HISPAANIA KEEL

"El invierno" ("Talv"), autor teadmata - Kristiina Orm

INGLISE KEEL

Emily Dickinson "Nature is what we see" - õpetajad
Maya Angelou "A Caged Bird" –

Iris Loorits
Henry Wadsworth Longfellow "The tide rises, the tide falls" - Kristjan Pint
Siim-Sander Lõoke – laul "Sailing"
William Wordsworth "I wandered lonely as a cloud" - Andro Margens

SOOME KEEL

Ville Sutinen "Ikaros palaa" - Margit Alliksaar
Rea Tirola-Tyrni "Silt i kirkas" - Andreas Vilt
Arto Lappi "Ei perhonen siivistään tiedä" - Villu Lillik

Liblikapüüdja

2015/2016. õppeaasta oli Liblikapüüdja jaoks järjekordselt väga edukas.

Sügisel täienes meie kokkuhoidev trupp veelgi ning meie hulka tulid uued särasilmased noored, kes soovisid osa saada sellest imelisest perekonnast. Kui uued liikmed olid vastu võetud, algas kohe suur töö, et valmistada ette väike etendus Betti Alverile pühendatud luulepäevade „Tähetund“ jaoks. See suur töö ja vaev tasus ka ära, sest Liblikapüüdja Leelo Tungla luulel põhinev etendus „Sa seisad seal...” pälvis laureaadi tiitli ning meie armas Lianne Saage-Vahur valiti parimaks juhendajaks!

Pärast novembris toimunud luulepäevi tegime kooliteatriga väikese pausi ning tähistasime traditsiooniliselt koos jõule. See on alati olnud väga soe ja vahva aeg ning ka sel aastal särasid kõigil näod, kui üksteisele südamest tulnud kingitusi üle anti.

Pärast aastavahetust tuli aga hakata mõtlema uuele etendusele, millega minna Saaremaa Minateatripäevadele ning ka kooliteatrite riigifestivalile, mis toimus sel aastal Rakveres. Üsna pea sai selgeks, et kasutame August Gailiti novelli „Viimne romantik“, kuna selle sügav mõte ning kaasahaarav süžee pugest meile kõigile hinge ja avaldas meis soovi etendada seda ka teistele. Lugu räägib millestki väga olulisest: kuidas järjest pealiskaudsemas ja kurjemas maailmas hoida alles väärikus ning lugupidamine iseenda ja teiste vastu. Tänu meie juhendajale ning pingelisele ja vaeva nõudvale tööle saavutasime mõlemal festivalil väga hea tulemuse: pälvisime laureaadi tiitli nii Saaremaal kui ka Rakveres.

Liblikapüüdja noored on südamest tänulikud selle vahva ja eduka aasta eest kooliteatris ning soovime kindlasti tänada oma kõige paremat juhendajat Liannet.

Viimsed romantikud

Kinnise suuga laulupidu

(väljend Kreisiraadio sketšist)

4. märts 2016. Jõgeva Kultuurikeskuse laval on end pildistamiseks ritta seadnud päris suur seltskond inimesi, vanemaid ja nooremaid. Nende hulgas on sellised korüfeed nagu Hele Kõrve, Peeter Volkonski, Hardi Volmer, Tanel Padar ja Big Band Tartu. Tähtsad ja kuulsad inimesed kõik. Aga mitte vähemtähtsad on need nooremad, Jõgevamaa Gümnaasiumi segakoori lauljad.

Saal on sõna otseses mõttes puupüsti täis, rahvast jagub veel fuajeessegi, kohal on Vahur Kersna ja ETV ning TV3. Kas need noored üldse aduvadki selle sündmuse suurust ja kordumatust? Tõenäoliselt on see nende elus üks ja ainuke kord olla osaline sellisel kontserdil. Vahetusõpilasel THEAL kindlasti. Kui uhkelt ta laulis kätest kinni hoides koos rahvaga „Eestlane olen ja eestlaseks jään“! Aga mine sa tea, mis neist lauljatest kunagi saab...

Jõgeva Gümnaasiumi ja Jõgevamaa Gümnaasiumi koor on alati olnud 45-55-liikmeline. See on koolikoori jaoks väga suur number. Ei ole just palju neid koolimaju, kus on nii rohkearvuline lauluseltskond. Meie kooli õpilaste arvust moodustab segakoor 25% ja kui esinemiseks läheb, siis jäävad pooled tühjad saalitoolid nukralt neile järele vaatama. Ja ometigi ei sunni neid keegi, tullakse täiesti vabatahtlikult.

Seltskond on meil väga sõbralik. Meie hulgas on ka nn viisipidamatuid, kellega on tööd palju rohkem, keda tuleb üksi laulma panna ja julgustada, kusjuures ülejäänud kõik ootavad. Aga keegi ei pahanda, veel vähem halvusta. Paljud (eriti noormehed) on 10. klassis n-ö „toellauljad“, aga juba 11-ndas täiesti arvestatavad koorilauljad. Mäletad, TANMAR?

Koorijuht peab seisma koori ees ja andma oma olemusega edasi emotsioone, mida siis lauljad lavalt publikusse edasi saadavad. Mina, kahjuks, istun liiga sageli klaveri taga ja koor peab ise kuidagi hakkama saama. Ja saabki! Palju on

öeldud, et minu lauljatel on „nägu peas“. Eriline aitäh selle eest teile – MARIANN, JOHANNA MARIA, HELJE, KAIRI, KÄTRI-AVELIN, KÄTLEEN, HANNES, TANMAR JA SIIM-SANDER.

Eriti oodatud on laululaagrid. Seal laulame ca 8 tundi päevas ja seda suure rõõmuga, sest kõik teavad – õhtul tulevad mängud, viktoriin, võistlused ja tantsud. Nii tore on vaadata, millise lustiga noored lasteaialaste mängu mängivad! Näiteks „Kes aias?“ või „Tere, Jüri, tere, Mari“. Jaaaa - meil, suurtel, on teilt palju õppida, et oskaks vahel samuti siiralt rõõmustada ja vahetult sõbrustada.

Pean tõdema, et proovides käiakse kohal hästi. Tean, et muusikaõpetajad on lausa välisuksel enne kooriproovi seisnud, et lapsed minema ei jookseks; ma ei ole seda kunagi teinud. Kui sind sunnitakse millekski, siis teed oma tööd vastumeelselt ja tulemust ei tule – ei kunstilist taset ega laulurõõmu. Oma kohusetundlikkust on meile aastaid näidanud HELJE, KÄTRI-AVELIN, MARIANN, KAIRI ja SIIM-SANDER (no ütle, milles see mees tugev ei ole?).

Meie eesmärgiks ei ole end kellegagi võrrelda ega võistelda. Ometi sai eelmisel aastal osa võetud üle-eestilisest segakooride võistulaulmisest „Tuljak“, ja seda mitte koolikooride kategoorias (oleksime saanud 1.-2. koha), vaid rinda pistes „päris“ segakooridega . Nägime selleks väga palju vaeva ning olen teile eriliselt tänulik nende hetkede eest, sellise pühendumise eest ja nende konkursinägude eest. ☺ See oli imeline! Minu ambitsioonikus kajastus tulemustes ... 8. koht. Aga ikkagi...

Aastal 2014 käisime Tallinnas laulupeol. Kui uhkelt me marssisime rongkäigus oma uute kleitide ja lipsudega, kõige ees meie direktor Alo Savi lipuga. Oli vägev tunne küll...

Ah et kinnise suuga laulupidu? EI! Oleme alati laulnud lahtise suuga ja teeme seda ka aastal 2017 XII koolinoorte laulupeol. Tulge vaatama, kui ei usu!

Laulda tuleb nii, et hommikune kotlet kurgust paistab!

XX Alo Mattiisenile pühendatud vokaalansamblite konkursi lõpetamine

I periood

Mari-Liis Päären (A)
Kättri-Avelin Säärits (B)
Kätleen Noormägi (C)
Kairo Kiitsak (D)
Marilyn Kuusk (E)
Kaarel Loide (F)
Kristjan Variksoo (G)
Maarja Tiits (H)
Triinu Sinimets (I)

II periood

Andro Margens (B)
Karli Rihma (C)
Venno Sellak (D)
Kristofer Käosaar (E)
Tomi Meitus (F)
Andra Värnik (G)
Jaak Martin Kaarepere (H)
Kaisa Saluste (I)

III periood

Liisbeth Kallis (A)
Siim-Sander Lõoke (B)
Geelia Arula (C)
Sten Taim (D)
Rimante Valancauskaite (E)
Jessica Järvelt (F)
Felix Ranne (G)
Naatan Johannes Bender (H)
Peep Kolberg (I)

Valikkursuste nädal 2015/2016

KURSUSE NIMI	JUHENDAJA(D)
Matkamise alused	Neeme Katt <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>
<i>Tunne oma kodukanti</i>	Tiit Naarits Merle Ojamets <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>
Fotograafiakursus algajaile	Andra Kirna Sigrid Kuusk Anne Jaama <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>
Õuesõppe looduskursus	Ulvi Tiisler Maire Tuimets <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>
Rändava Akadeemia Paikuse laager	<i>Sisekaitseakadeemia</i> <i>Paikuse Politseikool</i>
Discgolfi kursus algajatele	Silver Koni <i>Discgolfari klubi</i> <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>
Mõttemängude algkursus (bridž ja gomoku)	Lauri Naber Ants Soosõrv <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>
Karjääriõpe	Katrin Jaanimägi Anneli Peterson Hele Kull <i>Rajaleidja</i> <i>Töötukassa</i> <i>Jõgevamaa Gümnaasium</i>

Astrofoto intensiivkursus	Margus Aru Janet Laidla Kadri Tinn Mare Ruusalepp <i>AHHAA</i>
Sõiduautotehnika	Roman Tretjak <i>Tartu</i> <i>Kutsehariduskeskus</i>

Kursusel „Tunne oma kodukanti“ osalenud õpilased Sõpruse pargis

Noormehed õpivad oma autode eest hoolitsema

Matkamise alused

Fotograafia algajatele

Rändav akadeemia

8. – 10. juunini osalesid 30 Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilast valikkursuste nädala raames Paikuse Politsei- ja piirivalvekolledži Rändava Akadeemia programmis.

Õpilased olid majutatud kooli ühiselamusse ja toitlustamine toimus kooli söökla baasil. Olmetingimused olid väga head ja meisse suhtuti suure külalislahkusega.

Pakutav õppeprogramm oli väga mitmekesine ja noori arendav. Esimese päeva lõpetas õhtul toimunud põnev interaktiivne politseimäng, kus noortel tuli teostada „mõrvapaiga“ ülevaatus, koostada fotorobot arvatavast kurjategijast, leida asitõendid ja võtta sõrmejäljed asitõenditelt, leida relvad ja „laip“, lasta täpsust püstolist ning viia asitõendid kohtusse.

Põnevaimaks kogemuseks teisel päeval oli laskmine püstolist Margolin ja Pärnu linnaruumis ohtlike kohtade kaardistamine ja võimalike lahenduste pakkumine. Õppeprogrammi raames külastati Lääne politseiprefektuuri ja Pärnu Päästkeskust.

Noortega tegelenud instruktorid (politseikadetid ja kolledži õppejõud) olid väga pädevad, heatahtlikud ja positiivsed. Meie õpilased osalesid tänu sellele suure innuga tundides ja olid aktiivsed kaasamõtlejad ja praktilistes harjutustes osalejad. Suur tänu minu poolt Sisekaitseakadeemia-poolsele korraldajale hr Priit Männikule, kes oma isaliku lahkuse ja paraja nõudlikkusega tegi meie viibimise Rändavas Akadeemias meeldivaks. Tundsime kogu aja, et me olime sinna oodatud.

Esimesel päeval sooritasid kõik õpilased füüsilise testi, mis on samasugune kooli astuvatele kadettidele. Kehalise kasvatuse õppetooli juhti üllatasid meie kooli õpilaste head füüsilised võimed (tulemused saadetud ka koolile).

Meie õpilased olid väga distsiplineeritud ja oma suhtumisega hoidsid kooli mainet. Seda märgiti ära ka instruktorite poolt. Minul saatva õpetajana oli uhke tunne olla nendega koos.

Ettepanekud:

1. Esmane kogemus Rändava Akadeemiaga tõestas, et selline valikursus on huvitav ja vajalik noortele, kes plaanivad oma edasisi õpinguid Sisekaitseakadeemias või muus jõustruktuuride õppeasutuses. Võimalusel peaks Jõgevamaa Gümnaasium jätkama koostööd Sisekaitseakadeemiaga taoliste valikkursuste korraldamiseks.
2. Õpilaste sooline koosseis võiks olla veidi ühtlasem. Praegu oli 30 osaleja hulgas vaid 8 noormeest. Mõnedes praktilistes harjutustes andis see tunda.
3. Õpilased, kes taolisel valikursusel osalevad, peavad olema heas füüsilises vormis ja terved. Uut kursust komplekteerides peaks seda nõuet õpilastele eraldi rõhutama.

Märulipolitsei

- 31.08 – kooliaasta avaaktus
- 10.09 – spordipäev
- 02.10 – õpetajate päev
- 05.-06.10 – iseseisva õppe päevad
- 07.10 – vanemate koosolek
- 12.-15.10 – rebaste nädal
- 29.10 – salongiõhtu
- 17.12 – jõuluball
- 18.12 – jõulupäev
- 28.01 – infopäev „Vaade tulevikku“
- 09.02 – spordipäev
- 11.02 – loodusluuleõhtu
- 19.02 – EV aastapäeva aktus
- 29.02-04.03 – muusikanädal
- 16.03 – emakeelepäeva aktus
- 07.04 – kevadkontsert
- 11.-14.04 – südamenädal
- 15.04 – tutipäev
- 27.04 – Maa päev
- 24.05 – Jõgeva linna koolide olümpiamängud
- 15.06 – õppeaasta lõpuaktus
- 22.06 – 12. klasside lõpuaktus

Martin Kalm ja Siim-Sander Lööke emakeelepäeva aktusel

Eva-Maria Djomin emakeelepäeva aktusel

Direktori kt Anti Alasi emakeelepäeva aktusel kõnet pidamas

Klasside esindajad *halloweeni* salongiõhtul

Võidukad B-klassi noormehed salongiõhtu lõpus

Halloweeni salongiõhtu

Jõuluball

Jõuluballi kuninganna Helje Malm ja kuningas Jaanus Vaabla

Õpetajad jõulupäeva hommikul esinemas

Ants Prii ja Tiit Lääne paarissimultaan Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilaste vastu

B-klassi noormehed valmistuvad eesti keele eksamiks

Rebased tantsuhoos

Rebaste nädal

Rebaste nädalal kohtas igal sammul stiilseid noori

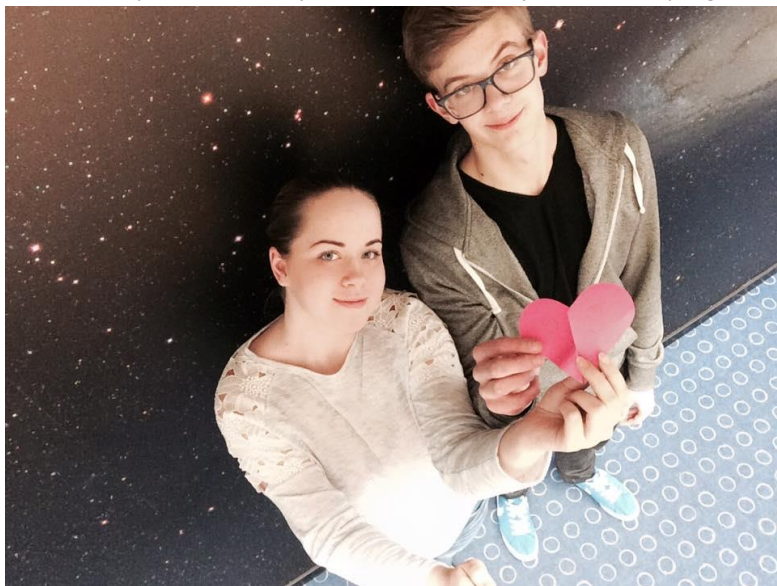
Otsitakse limbomeistrit

Riigikaitse välilaager

Sõbrapäeva südamejaht – Mihkel Helm ja Kristo Lillepäärg

Sõbrapäeva südamejaht – Kerly Järv ja Kert Uiga

Kristjan Pint, Marnet Meister ja Mathias Einamann Vargamäel

Jõgeva linna koolide II olümpiamängud võitis Saksamaa

Projektitöö

NOORTESEMINAR „TEADLIKULT TÖÖTURULE“

Möödunud aasta augustis toimus Udu talus kolmepäevane noorteseminar "Teadlikult tööturule". Arutelude käigus otsiti koos võimalusi, kuidas noored saaksid edukalt tööturule siseneda. Noorteseminaril osales enam kui 30 Jõgevamaa noort. Projekti idee sündis eelmisel noorteseminaril, mille teemaks oli noorte ettevõtlikkus ja ettevõtluse toetamine Jõgeva maakonnas. Tänapäeval on selge, et Jõgevamaa noortel on soov kaasa rääkida ja arutleda teemadel, mis neid puudutavad nii täna kui ka tulevikus. On selge, et ka otsustajatel on valmisolek ja tahe tulla noortega ühe laua taha arutlema ja võimalikke lahendusi leidma.

Noored on valmis tööturule tormama

Noorteseminaril sai selgeks, et kõik inimesed ei saa olla ettevõtjad, kõikidel noortel ei ole valmisolekut, indu ning tahtmist olla ettevõtte asutaja. Samas on selge, et noored on valmis võtma vastutuse tuleviku ees ning ise algatama. Õhku tõusis aga mitmeid uusi küsimusi, millele sooviti vastuseid leida. Täna seisab Eesti olukorras, kus noorte töötus on 2,4 % kõrgem ülejäänud Eesti tööealise elanikkonnaga võrreldes, samas on mitmetes valdkondades tööjõu puudus. Tekib küsimus, millest on see põhjustatud?

Tööle kandideerides ja töötajat otsides on nii tööandjal kui ka tööotsijal teatavad ootused. Kui ajakirjandust lugeda, siis on selge, et tööandja otsib kogemustega professionaalset ning töökat töötajat ja noored tööotsijad ootavad head palka, paindlikku töögraafikut, mõistvat ülemust, huvipakkuvat tööd, head töökeskkonda, võimalust ennast arendada ning oma positsiooni ettevõttes tõsta. Reaalsus on aga see, et noortel ei ole kogemust ning tööandja ei taha riskida, võttes tööle kogemusteta noori.

Aga kuidas saab tänane noor omandada kogemuse? Kas tänane haridussüsteem toetab noort piisavalt, et edukalt siseneda tööturule? Millised võimalused on koolil toetamaks kogemuse ja praktika omandamist? Millised võimalused on kohalikul omavalitsusel noorte ja ettevõtjate toetamiseks? Kas kohalikul omavalitsusel on üldse võimalik midagi ära teha? Kui jah, siis kuidas? Kas maakonna ettevõtjad saaksid toetada? Kas neil on selleks võimalused ja valmidus?

Euroopa Liidus on kuni 30-aastaste üks suuremaid probleeme raskused tööturule sisenemisel ja töötus. Kui vanemaealiste peamine probleem on tööturul püsimine ja konkurentsivõime säilitamine, siis noortel tuleb hakkama saada tööturule sisenemisega, kus nende kahjuks räägib vähene kogemus. Seetõttu on oluline, et noored oskaksid tööle kandideerides välja tuua kogemused ja oskused, mida nad on saanud vabatahtlikus töös või koolitustel osaledes.

Seminari esimesel päeval uuriti, kuidas käib praktiline tööle kandideerimine ja milliseid dokumente tuleb selleks täita. Levinud on arusaam, et noor inimene tahab kohe saada palju palka. Loomulikult on erandeid, kuid arutelu põhjal

saab öelda, et pigem oodatakse ausat, tööle väärilist palka. Lisaks on oluline, et tööülesanded oleksid selgelt piiritletud ja konkreetseted.

Teisel seminaripäeval arutleti, kui suurel määral toetab haridussüsteem tööturule sisenemist ja kogemuste saamist. Ümarlauas tõid noored välja, et pärast kooli lõppu on ainult teoreetiliste teadmistega raske tööle asuda. Aruteludest selgus, et õppurid soovivad tõsiselt võetavat karjääriõpetust juba põhikoolis. Et kooliõpilasel pole töökogemusi, siis on oluline rääkida, mida positiivset saaks tööle kandideerides oma elulookirjelduses välja tuua.

Projekti toetas SA Archimedes Noorteagentuur Erasmus+ programmist.

Seminaril osalejad

Praha reis

Veebruarikuisel vaheajal oli ligi poolesajal Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilasel võimalus külastada Prahat ning natuke lisaks ka Tšehhimaal ringi sõita.

Miks just Praha? Praha on täis imekauneid ehitisi ning selles peegeldub arhitektuuri ajalugu läbi rohkem kui kümne sajandi. Selles tuli aga ise veenduda... Tutvusime Prahaga nii jalgsi kui ka bussiga – vaatasime üle peaaegu kõik tähtsamad vaatamisväärsused (Praha kindlus, Svaty Viti katedraal, Karli sild, Raekoja kell jt). Meie riigi sünnipäeval, 24. veebruaril oli kaunis hetk Prahast Eesti Suursaatkonna ees, kus laulsime Eesti Vabariigi hümn.

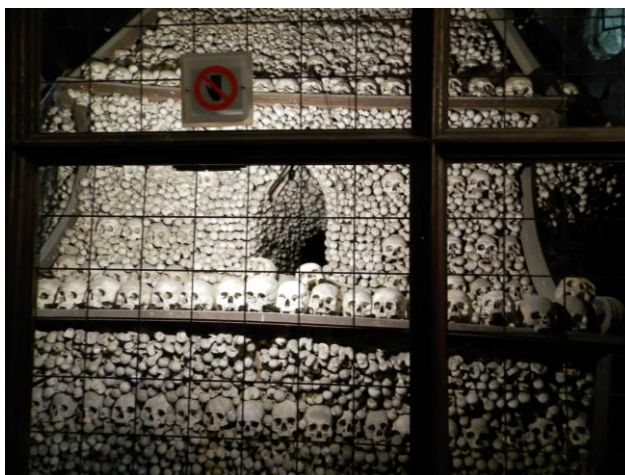
Lisaks Prahale külastame ka Karlovy Varyt – looduslikult imekaunist väikelinna. Tervistavate mineraalveeallikatega kuurortlinn meelitab tervest maailmast ligi külalisi, kes tahavad kümmelda linna terviseveeallikais ja rüübata siinset mineraalvett. Nii tegime ka meie.

Põnev, aga samas natuke hirmutav oli Kutna Hora inimluudega kaunistatud Sedleci kabeli (Luukabeli) külastus. Kogu kiriku interjäär on kujundatud inimluudest.

Päevad olid sisukad ja pikad, lisaks erinevatele vaatamisväärsustele saime ka omal käel Prahat avastada. Kõik jäid reisiga rahule ja loodetavasti kohtume juba järgmisel reisil.

Prahas Eesti Suursaatkonna ees

Kõhedust tekitav kabel

Iga hetk tuleb jäädvustada

Peterburi reis

Kevadvaheajal käis tore seltskond meie kooli õpilasi tutvumas Venemaa kultuuripealinna Peterburiga.

Esimesel päeval külastasime Kroonlinna, kuhu sõitsime läbi merealuse tunneli. Kroonlinn oli Lydia Koidula viimane elupaik, tema maja juures laulsime „Meil aiaäärne tänavas“, millega äratasime möödujate tähelepanu. Nägime ka kuulsat Kroonlinna nulli ja värskelt renoveeritud uhket Merekirikut.

Teisel päeval tutvusime Peterburiga: Neeva kaldapealsetega, lisaku katedraaliga, külastasime Peeter-Pauli kindlust. Pärastlõunal käisime Jaani kirikus, kus toimus ka kahe Eesti kammerkoori kontsert. Tegime annetuse kiriku oreli fondi. Lubati, et meie kooli nimi kantakse ka toetajate nimekirja. Tahaks kindlasti ära märkida selle päeva lõunasöögi, mis toimus ühe kiriku keldriruumides ja mille valmistasid toredad memmed. Kuna saalis oli ka juhuslikult klaver, siis tänutäheks laulsime memmedele meie kooli laulu. Päeva lõpetas 18. sajandi Peterburi makett, linna akvatoorium – laevad sõitmas jõgedel ja kanalitel, paleede uhked fassaadid peegeldumas vees, Soome lahe äärsed lossid. Imetillukesed inimfiguurid maskiballil tantsimas, sõitvad tõllad, heli- ja valgusefektid.

Viimasel päeval toimus ekskursioon maailmakuulsas kunstimuuseumis Ermitaažis.

Plaaniväliselt ja täiesti tasuta (vahel peab ju vedama!) õnnestus külastada ka Peterhofi ja nautida kaunist parki ja säravaid purskkaevusid.

Kokkuvõtteks võib öelda, et reis oli suurepärane. Tunnen rõõmu meie toredatest õpilastest, kes käitusid väarikalt, olid täpsed ja pidasid kinni infolehe punktist number 5 – ei vingu! Sellise grupiga võib rahuliku südamega ka edaspidi reisida.

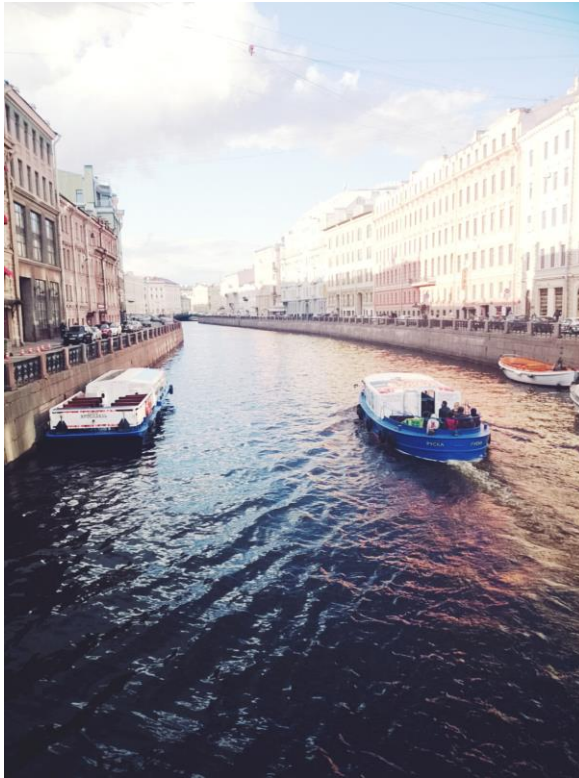
Reisiseltskond

Palju raha!

Nii uhke!

Tihe liiklus

Mida arvavad õpilased Peterburi reisirist? Liina Kinks (H-klass) kogus kokku õpilaste arvamused ja kommentaarid.

- Venemaast jäävad ikka meelde need muhedad turud, kus Putinit reklaamitakse nagu iidolit. Meeldisid ka odavad hinnad.
- Giid ja bussijuht olid väga toredad, see andis juba pool võitu. Vaade hotellist oli imeilus ning õhtune Peterburi oli fantastiline.
- Väga palju kujusid ja sambaid oli, kõige meeldejäävam oli Venemaal McDonald'sis käia. Et Google'i järgi oli teekond 2 km, siis sai kõndides avastada linna, öine Peterburi on tõesti väga ilus. Vaade hotellist oli ka väga ilus. Päeval ajal oleks võinud olla rohkem vaba aega.

- Ermitaaž oli tohutult suur. Seal oli nii palju teoseid, et ei jõudnud kõike hästi vaadatagi. Peterburis oli märkimisväärselt palju sildu ning kõik nad olid kellegi tähtsa järgi nimetatud.
- Kroonlinnas asuv Merekirik oli äärmiselt suur ja uhke ning seal oli üllatavalt soe. Kõik kirikud olid seest soojad, Eestis aga on kirikud enamjaolt külmad.
- lisaku katedraal oli üks meeldejäävamaid. Suur, avar, väga suursugused maalingud, väga kaunis kuppel. Üllatavalt palju oli suveniiride müügikohti.
- Hämmastas keskaegse Peterburi linna makett ning linna enda kontrast – suured uhked majad ja järgmisel hetkel juba viletsad kortermajad.
- Peeter-Pauli katedraalis magav kassike oli kindlasti ka üks vaatamisväärsustest.

Fotod: Maarja Tiits, Deisi Tihemets, Viktoria Pendonen ja Katarina Sei

Vilniuse reis

G-klass käis kevadisel vaheajal reisiril, mille sihtkohaks oli imeline linn nimega Vilnius.

Seiklus sai alguse reede varahommikul kell 6, kui kooli eest bussireis alata võis. Meid ootas ees tundidepikkune sõit, mille muutsid meeleolukamaks sõbralik seltskond ja muusika. Lisaks oli huvitav näha, kuidas lõuna poole jõudes pinnamood muutus ja lisaks ka loodus üha rohelisemaks läks. Suure aja bussireisist enamik õpilastest magas, pärast nädalakest puhkamist võib ärkamisest omaette väljakutse kujuneda. Tee peal peatusime mitmeid kordi, et jalgu sirutada ning einestada ja värsket õhku hingata. Peagi jõudsime esimese vaatamisväärsuseni, milleks oli kuulus Trakai järvekindlus. Ilm oli küll pilvine ja röske, aga seda kompenseerisid märkimisväärne loss ja giidi huvitavad jutud. Kindluses oli õpilastel ka vaba aega, oli võimalus iseseisvalt seigelda ning suveniire osta. Pärast paaritunnist sõitu jõudsime enda rahulikku ja mõnusasse hotelli, mis asus kesklinnast vaid 15-minutilise jalutuskäigu kaugusel. Kokku 8-tunnise väsitava bussisõidu järel oli meil terve öhtu vaba. Oli võimalus linnas uudistada, söömas käia ja hotelli näksimist osta. Linn oli ilus, noormeestele jäid silma uhked autod, samas kui neiud märkasid linna läbivat võimsat jõge ja loodust. Kuna ilm oli üpriski vihmane, kujunes öhtust rahulik sõpradega istumine. Kõik said mõnusalt aega veeta ja ilusate inimeste seltskonda nautida.

Laupäeva hommikul asusime linna uudistama. See oli ainus päev, mil meid sooja ja päikesepaistelise ilmaga õnnistati. Esimesena külastasime Gediminase torni, mis asus ülejäänud linnast hulga kõrgemal. Seda ümbritses hämmastavalt suur kindlusekompleks ja avanes imepärane vaade linnale. Näha võis looklevat jõge ja parke, kõrval mäe otsas säravvalget kirikut ning linna kiiret elu, ise samal ajal keskajas viibides rahumeelselt kõike eemalseisjana jälgides. Seejärel seadsime sammud läbi kauni linna Vilniuse Katedraali poole, milles leidsime kunstitunnis õpituga tuttavaid elemente ja

Vilniuse Katedraali ees

kogesime äratundmisrõõmu. Linnaekskursiooni ajal sai end giidina proovile panna Karoliina, kellel antud ülesanne ka kenasti õnnestus. Seejärel oli õpilastel valik: oli võimalus minna linna hipilikku kunstnike kvartalisse ning jätkata giidi juhatamisel linna uurimist või ise aega parajaks teha. Paari tunni möödudes kohtusid kõik Katedraali väljaku juures ning tee viis meid kauaoodatud VICHY veeparki. Seal olid peamiseks tõmbenumbriks erinevad torud, millest mõned olid vaiksed ja rahulikud, teised sobilikud vaid hulljulgetele, üksi sõitmiseks või paarilisega. Lisaks leidis mullivanne, sügav bassein sukeldumiseks, söögikoht ning ka elava muusikaga bassein, millest osa asus väljas, nii et soovi korral avanes võimalus värsket õhku hingata. Kolm tundi veepargis möllates väsitas noored ära ning siis avanes meil võimalus ülejäänud õhtu enda tahtmise järgi sisustada. Taas kasutati aega klassikaaslastega lähemaks tutvumiseks ja leiti üksteist kaardimänge mängides.

Pühapäeval ootas reisilisi ees kojusõit – kahjuks oligi meie reis lõppenud. Oli aeg kardetud 8-tunniseks bussisõiduks, mida saatsid hallid pilved ning vihm, kuid see sobis bussi rahuliku ning reisist väsinud seltskonnaga. Eelnevast õhtust võeti viimast ja see oli pikale veninud, sügav uinak kodu poole suikudes kulus marjaks ära. Teel tegime väikese sõidu Riias, läbi bussiakna oli võimalus tutvuda ka selle suursuguse linnaga, seejärel peatusime kaubanduskeskuses, kus oli aeg teha viimased sisseostud ning keha kinnitada.

Umbes kella kuue paiku jõudsimegi taas oma armsasse kodulinna Jõgevale, kus meid ootasid uudishimulikud vanemad, kes olid ootusärevalt valmis kuulama kõike meie reisist. Kodus saidki nad kuulda jutte imeilusast linnast, kuid eelkõige ilusatest inimestest ja sõlmitud sõprustest.

Kihnu hetked

- Meeldis kõige rohkem see, et ei pidanud hommikust õhtuni ainult vaatamisväärsuste ja muuseumitega tutvuma. Saime mõnusalt oma klassiga koos aega veeta, ilma et peaks millegi pärast muretsema.
- Mulle meeldis see, et päikeseloojangu ajal tundus kõik ümberringi järjest vaiksemaks minemas. Vahet ei olnud, kes sa olid või kes sind ümbritsesid. Sa teadsid, et oled ümbritsetud toredate inimestega ning kõik mured olid sellel hetkel kadunud.
- Kihnu tuletornist üles jõudes meenus mulle, et ma kardan kõrgust. Toanaaber mõtles välja blokaadi sääskedele: ta pihustas meie onnikese ukse OFF-iga üle. Hoolimata sellest kaitsemehhanismist sain sääselt hammustada - sel aastal esimest korda. Samuti pidas toanaaber tulist võitlust seinalambiga, mis keeldus korralikult töötamast.
- Meie Kihnus käik oli perfektne puhkusereis. Mulle meeldis, et meil oli palju vaba aega ja paremat seltskonda kui C-klass on väga raske leida. Juba tahaks tagasi minna.
- Päeval sai palju ringi seigeldud, sai ületatud hirme ja mägesid. Õhtul sai nähtud uhket päikeseloojangut. Ja siis unise peaga tagasi maismaale ulbitud.
- Väga mõnus oli koos klassiga päikeseloojangut vaadata ning lihtsalt rääkida maast ja ilmast. Seal sai tunda jälle, kuidas oma klass on nagu väike pere.

- Kuna saare tõmbenumbriks ongi puutumata loodus ja mererand, panustasime nende uudistamisele - rentisime kämpingu juurest rattad ja vurasime ringi. Mingisugust kaarti me endale ei hankinud, sõitsime lihtsalt mööda metsa- ja kruusateid ning vaatasime, kuhu jõuame, sest saar on pisike ja eksimine suhteliselt võimatu. Vahepeal käisime rannas niisama istumas, päikest võtmas ja jutustamas ning õhtul päikeseloojangut vaatamas, mis oli mõnus. Mainimata ei saa muidugi jätta sõbralikku saarerahvast, ägedaid käsitööpoode ja seda, et sealsed elanikud oskavad ikka väga hästi süüa teha.
- Oli tore oma klassiga koos viibida ja minu arvates on see klassi ikka nii hea huumorisoonega, et igav juba ei hakka.
- Reis oli väga tore, parimad inimesed, parim atmosfäär. Kõige meeldejäävam oli kindlasti õhtune grillimine, millele järgnes päikeseloojangu vaatamine. Ilm oli võrratu ja tuju oli ultra.

Päikeseloojangut imetlemas

- Koju jõudes võisin valetamata öelda, et sain Kihnu Virvelt infovoldiku saare kohta. Kahjuks oli tegemist siiski praamiga, mitte eestlaste seas tuntud rahvalaulikuga. Kivine rannajoon oli meeletult kaunis, soe vesi ja päikeseloojangu vaatamine andsid positiivse laengu mitmeks päevaks.
- Reisil oli kõike parasjagu. Kohe, kui saarele jõudsime, saime tutvuda kohalike vaatamisväärsustega. Lõunaks viidi meid juba kämpingusse ning seejärel sai igaüks ise otsustada, kuidas aega sisustab. Mõned käisid ujumas, teised rentisid jalgratta ning tutvusid saarega. Õhtul vaatasime üheskoos päikeseloojangut.

Kihnu taksos

Jakobsoni kõnevõistlus

Isamaalisus tähendab hoolimist

Tänases kõnes ei hakka ma rääkima sisserändajatest, vaenulikest riikidest ega ka ajaloo keerdkäikudest. Ma räägin meist, eestlastest, ja esitan üldisema küsimuse: mis on minu jaoks isamaalisus, kes on isamaaline kodanik? Püüan sellele oma arusaamist mööda vastata.

On palju inimesi, kes pingutavad meie riigi püsijäämise nimel, tõsi – on ka palju neid, kes selleks midagi ei tee, vaid istuvad, käed rüpes, vaatavad pealt teiste tegemisi ja kritiseerivad. Miks ei võiks me hoopis rohkem kokku hoida ja teha koostööd, miks peab olema kuristik kahe inimese vahel? Ameerika autotööstur Henry Ford on öelnud: “Kokkutulemine on algus. Kokkujäämine on edusamm. Koostöö on edu.” Inimesed, kes on valmis koostööks, et hoida ja arendada oma riiki, on isamaalised.

Kas ei peaks isamaalisust senisest rohkem seostama hoolimisega? Ma hoolin oma riigist, pean oma riigist lugu, Eesti vabadus ja areng on mulle olulised. Riik aga tähendab rahvast. Seega hoolin eesti rahvast, inimestest, kes elavad minuga ühel ja samal territooriumil, keda seob ühine keel ja kultuur. Seega olen isamaaline Eesti riigi kodanik.

Ka president Toomas Hendrik Ilves ütles paari aasta eest oma pöördumises: „Nagu kasvav puu, nii vajab ka riik igaühe hoolt ja tähelepanu. /---/ Vaadakes kasvõi maanteil toimuvat. Meile ei torma vastassuunast vastu riik, valitsus ega pime juhus, vaid inimene, kes on otsustanud eirata reegleid ja kaasliiklejate eluõigust.“

Hoolimisest ja hoolimatusest võiks president rääkida samahästi ka täna. Tundub, et mida aeg edasi, seda enamgi, sest aastatega on kokkuhoidmine ja

üksteisest hoolimine mingis mõttes isegi vähenenud. Millal te viimati ütlesite kellelegi „aitäh“ kasvõi väikese asja eestki? Olgu see siis ema tehtud õhtusöök, teie jaoks lahti hoitud uks või midagi muud nii tavalist. Need on ju tõesti igapäevased olukorrad, aga mis peitub sõna „aitäh!“ taga? Meile kõigile meeldib, kui meie tööd märgatakse ja tunnustatakse, nii on ka nende pealtnäha lihtsate olukordadega. Ja minu arvates tuleks eriti tähelepanelik olla just enda sõprade ja lähedaste ringis, näha ja märgata, mida nemad sinu heaks teevad, ja tänada neid selle eest. Ei tohiks olla raske öelda midagi ilusat. Või siiski? Halvasti ütlemine oleks justkui kergem. Professor Rein Raud rõhutas ühes hiljutises teleintervjuus, et kahjuks on labane ja solvav sõnavara tulnud viimasel ajal juba ka n-ö lugupeetud inimeste dialoogi. Tõepoolest – kahjuks. See on lugupidamatus kaasinimeste suhtes, aga need kaasinimesed on samuti Eesti riigi kodanikud, seega loogiliselt võttes on see lugupidamatus ja hoolimatus oma riigi suhtes. Nii et „lugupeetud“ halvasti ütlejad, minu arvates te pole isamaalised kodanikud. Te ei hooli oma inimestest ja meie emakeelt labastades ei hooli te ka meie keelest.

Eesti keelega seotud probleeme on teisigi. Neist suurim on nn estinglishi pealetung. Oleme kõik kindlasti märganud, et igapäevases suhtluskeeles seguneb eesti keel inglise keelega. Meie ilusat keelt rikuvad võõrkeelsed väljendid, nagu näiteks *cool*, *fun* ja *c'mon*. Need on võetud rahvusvahelisest suhtluskeelest, mida me ei peaks teise eestlasega vesteldes kasutama. Kuigi meie kultuur ja keel on üle elanud mitmed võõrvõimud, tundub mulle, et just praegusel vabal ajal tapame ise oma keelt ja kultuuri. Isegi sügaval Nõukogude Liidu ajal, kui suruti peale vene keelt, eestlased ei alistunud, vaid hoidsid eesti keele puhta ja ilusana. Miks siis nüüd peaksime alla andma? Kui oleme isamaalised, siis hoolime oma keelest. Väärtustame oma keelt ja kultuuri.

Peame väärtustama oma riiki kui institutsiooni. Sest võibolla ühel päeval polegi meil enam oma vaba riiki. Meie riiki. Alles siis mõistame, kui habras on niit, mis meid ja meie riiki koos hoiab. Sageli avaldubki isamaalisus riigile kõige raskematel hetkedel. Vaimsus, mis igapäevaelus tihtipeale nähtamatuks jääb, käivitub ja paneb korraga rahva liikuma. Nii väljendus isamaalisus Vabadussõja katsumusterohketel päevadel rindele minejate meelekindluses, mis

kokkuvõttes tõi meile kõige kallima – vabaduse. Samuti hoidis isamaalisus paljude inimeste meeltes eneseusku ja optimismi pikkadel okupatsiooniaastatel. Isamaalisus lõi täies hiilguses lõkkele pöördeliste 90ndate algul, mil tuli seista vabaduse eest.

Kirjanduses on vahel püütud luua eestlastest kuvandit kui reeturirahvast või pealekaebajatest, kes enese alahoiule mõeldes naabrile näpuga näitasid. Kindlasti leidub meie riigi keerulises ajaloos ka selliseid juhtumeid, kuid pigem on need erandid, mis ei kahanda põrmugi Eesti rahva ajast aega püsinud poolehoidu oma riigile ja enesemääramisele. Sest väike riik ja väike rahvas saab nautida iseolemist ikka ainult läbi isamaaliku meele ja usu, sest meie vaim on see, mis annab meile võimaluse elada kirevas maailmarahvaste peres.

Isamaalisus püsib meis enamikul sügaval hinges. Vahel nähtaval, vahel nähtamatul kohal. Kuid isamaalisus saadab meid nii pidupäevadel, kui naudime trikoloori lehvimist, või rasketel päevadel, kui saatus meie vastu armuline pole. Sest isamaalisus ei tohiks kunagi olla kaubamärk, millega end reklaamida. See on lihtsalt üks osa meist. Isamaalisus on hoolimine, hoolimine üksteisest, oma rahvast, riigist, keelest, kultuurist.

Eestlane olen ja eestlaseks jään. Minu jaoks on see lause elu moto nüüd ja alati, sest ükskõik mis võim ka Eestit kunagi ei vallutaks, ükskõik milliseks Eestit ka ei muudetaks, tõelised eestlased jäävad eestlasteks ja hoolivad oma isamaast.

Võidukas Martin Kalm oma juhendaja Ülle Läänega

Nutisport

MTÜ Nutisport on loonud interaktiivsete matemaatikaülesannete lahendamise ja võistlemise keskkonna Nuti-Mati. Ülesandeid saab lahendada arvutis, lisandumas on tahvelarvuti ja nutitelefoniga lahendamise võimalus. Ülesanded on koostatud ning andmed genereeritakse nii, et neid oleks võimalik peast lahendada, aga 4. ja 5. tasemel võib sellega hakkama saamine nõuda hoolsat harjutamist.

Sellel õppeaastal hakati selles keskkonnas läbi viima võistlusi nii piirkondlikul kui ka vabariiklikul tasemel. Tulevikus plaanitakse seda teha ka rahvusvahelisel tasemel.

Võistlushoos

Toimus nii individuaalne kui koolidevaheline võistkonnavõistlus (kolmes grupis, olenevalt suuruselt, lisaks eraldi grupis täiskasvanute tiimid, puhtad gümnaasiumid jt). Nutisporti võistlussarjas osalesid kõik meie kooli õpilased. Toimus neli etappi.

I etapil toimus võistlus alal Kell. Alates teisest etapist tuli võistelda kolmel etteantud alal, millest üks oli kindlasti kohustuslik. Kohustuslikud alad olid Abivalemid – sulgude avamine, Pythagorase teoreem ja protsendid. Võistlusaega oli 30 minutit, mille jooksul võis sooritada rida katseid. Arvesse läks kahe parema katse tulemus.

Nelja etapi tulemuste põhjal kutsuti iga vanuserühma 8 paremat piirkondlikku finaali, mis toimus 14. aprillil Tamsalu Gümnaasiumis.

Meie koolist kutsuti Sigrid Laurikainen, Mari Sildnik, Kermo Kiisler, Rainer Tilk ja Indrek Tammeväli. Indrek Tammeväli saavutas 2. koha ja sai kutse vabariiklikku finaali. Eelvõistluste põhjal kutsuti vabariiklikku finaali ka meie kooli võistkond, kuhu kuulusid Hindrek Klaos, Jasper Jõgi ja Kermo Kiisler.

Eesti I meistri-ja karikavõistlused Nuti-Mati matemaatikas toimusid 28. aprillil 2016. Võistkond koosseisus Hindrek Klaos, Jasper Jõgi ja Kermo Kiisler saavutasid Eesti karikavõistluses 2. koha. Individuaalarvestuses saavutas Kermo Kiisler 8., Indrek Tammeväli 9., Hindrek Klaos 10. ja Jasper Jõgi 11. koha. Võtjad olid aga kõik võistlejad, sest arendati oluliste teadmiste kiiret ja peast rakendamist.

Täname kõiki osalejaid ja soovime edu järgnevak hooajaks!

Võistlejad tulemusi ootamas

Hindrek Klaos, Indrek Tammeväli, Jasper Jõgi ja Kermo Kiisler

Võistlused ja sportlikud üritused 2015/16. õppeaastal

- 10.09.15 – Jõgevamaa Gümnaasiumi MV kergejõustiku neljavõistluses
- 23.09.15 – Jõgevamaa noorte sügiskross Kuremaal
- 29.09.15 – Jõgevamaa Gümnaasiumi orienteerumispäev
- 9.10.15 – EKSL-i rahvaliiga finaal jalgpallis Valtus
- 30.10.15 – õpetajate saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG) Tartus
- 6.11.15 – õpilaste saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG) Tartus
- Nov.-dets – Jõgevamaa Gümnaasiumi korvpalli MV
- 4.-5.01.16 EKSL-i õpetajate võrkpalli MV Pärnus
- 9.02.16 – vastlapäev
- 26.02.16 – spordimälumängu „Bumerang“ maakonnavõistlus
- 8.04.16 – õpetajate saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG, Nõo RG) Nõos
- 8.04.16 – õpilaste saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG, Nõo RG) Nõos
- 22.04.16 – Jõgevamaa A-klassi noormeeste korvpalli MV Tormas
- Mai – Jõgevamaa Gümnaasiumi võrkpalli MV (klassidevaheline)
- 6.05. – Jõgevamaa noorte kevadkross Kuremaal
- 11.05.16 – EKSL-i kergejõustiku KV Rakveres
- 12.05.16 – Jõgevamaa Gümnaasiumi ja Jõgeva Põhikooli KV jalgpallis
- 17.-18.05.16 – Jõgevamaa noorte kergejõustiku MV Jõgeval
- 24.05 16 – Jõgeva linna koolide II kooliolümpiamängud

Jõgevamaa noorte sügiskross Kuremaal:

Mario Mihkelson	12C	MJ	1000 m	I koht
Mirko Uueda	12C	MJ	1000 m	II koht
Sander Õunapuu	10I	AP	1000 m	I koht
Andreas Õun	10H	AP	1000m	III koht
Liisbeth Kallis	12A	TJ	500 m	I koht
Kristi Mändoja	12A	TJ	500 m	II koht
Kerlyn Roosipõld	11E	AT	500m	I koht
Kaisa Sikora	10G	AT	500m	II koht
Kreete Pärtelpoeg	11E	AT	1000 m	II koht

EKSL-i rahvaliiga finaali jalgpallis Valtus - III koht

Mathias Einamann 11F, Kristjan Pint 11F, Mario Sakarinin 10G, Felix Ranne 10G, Ilja Kossarev 10H, Bert Pettai 10I, Andreas Vilt 10I, Tauri Voolaid 10G, Marek Reiman 10G

Saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG) Tartus - II koht

Mathias Einamann 11F, Andreas Õun 10H, Lauri-Robert Indus 10H, Tauri Voolaid 10G, Rimante Valančiuskaite 11E, Hanna-Riin Guske 12B, Karoliina Virkus 10G

Jõgevamaa noormeeste korvpalli MV - I koht

Ragnar Major 12B, Marnet Meister 11E, Taavi Voolaid 12B, Rasmus Vaher 10I, Mathias Einamann 11F

Saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG, Nõo RG) Nõos - I koht

Mathias Einamann 11F, Lauri-Robert Indus 10H, Kristjan Pint 11F, Rimante Valančiuskaite 11E, Hanna-Riin Guske 12B, Karoliina Virkus 10G

Jõgevamaa noorte kevadkross Kuremaal:

Sander Õunapuu	10I	AP	1000m	I koht
Liisbeth Kallis	12A	NJ	500m	I koht
Kristi Mändoja	12A	NJ	500m	II koht

EKSL-i kergejõustiku KV Rakveres

Liisbeth Kallis	12A	800m	III koht.
Kristi Mändoja	12A	kaugushüpe	II koht
		kõrgushüpe	I koht

Jõgevamaa noorte MV kergejõustikus

Sander Õunapuu	10I	AP: kaugushüpe	II koht
		kuulitõuge	II koht
		kettaheide	I koht
		odavise	I koht
		100m	I koht
		400m	I koht
Mario Sakarinin	10G	AP: kuulitõuge	III koht
Joosep Murd	11E	MJ: kaugushüpe	III koht
Marnet Meister	11E	MJ: kuulitõuge	II koht
Rasmus Vaher	10I	AP: kettaheide	II koht
		odavise	III koht
Andra Värnik	10G	AT: 400m	I koht
Kristi Mändoja	12A	NJ: kõrgushüpe	I koht
		kaugushüpe	III koht
		odavise	II koht
		800 m	II koht
Liisbeth Kallis	12A	NJ: 400m	I koht
		800m	I koht
		odavise	I koht
		kaugushüpe	II koht

Kätri-Avelin Säärts	12B
Kerlyn Roosipõld	11E
Marii-Anett Lillemägi	10

NJ: 100m	III koht
NJ: 100m	II koht
AT: kaugushüpe	II koht
100 m	II koht
kuulitõuge	II koht
kõrgushüpe	III koht
odavise	II koht

Mu huuled su huultel

Peas vaid sina

Ei mõtle millestki

Ei ole miski

Ei ühtegi vaeva

Ei ühtegi valu

Vaid sina

Ja mina

Lendlemas

Armumas

Soojus meist kiirgamas

Su silmad kirest hiilgamas

See tunne nii hea

See hetk nii puhas

Nii ilus

Nii see jäägu

Aga sa ei tea

Sa pole kindel

Ja see tapab

Salvab

Olen ma sinu?

Ja sina minu?

Või on see järjekordne unenägu

Mu ettekujutus?

Sa ei tea

Ma ei tea

Aga see kõik on nii ebareaalselt hea

Nii see jäägu

Kuni tõuseb päike

Ja mu õlal puhkab su pea

Närtsinud tulbid

Päikesekiired paistsid otse aknast sisse ja mänglesid mööda Magnuse nägu. Poiss keeras kõhuli, tõmbas teki üle näo. Ta ei tahtnud veel üles tõusta. Pannkoogi ja vaarikamoosi lõhn tungis ukse vahelt otse poisi ninna ja üleval ta oligi.

Pruunijuukseline poiss lohistas kööki minnes jalgu ja vajus uniselt toolile. Isa valas pannile viimase pannkoogi ja küsis: „Noh, kuidas magasid, poiss?“

Magnus vastas haigutades, et hästi, ja võttis endale taldriku peale paar pannkooki.

Järgmisena jõudis kööki Magnuse kümneaastane vend Norman, kes oli juba rõõmsalt ärkvel, istus oma venna vastu ja hakkas jalgu kõigutama.

„Norman, mis moosi sina pannkookide peale tahad?“ küsis isa.

„Maasika!“ vastas too ja võttis isa käest koogid vastu.

„Poisid, ma pean kohe tööle minema, õhtul läheme siis kinno,“ ütles isa nüüd mõlemale ja läks tööle sättima.

Magnus aga uneles ja sonkis oma vaarikamoosiseid pannkooke. Kui mõlemad said söödud, siis läks Norman hambaid pesema ja Magnus riideid vahetama. Kuni lõunani vaatas väike vend telekast multikaid, suur vend aga istus elutoa akna all ning jälgis äsja sadama hakanud vihma. Väiksena pani ta vihmapiisku omavahel võistlemagi.

„Magnus! Vaata kui lahedad tegelased!“ ütles Norman järsku ja Magnus võpatas, sest ta oli sügaval mõtetes. Siis istus ta venna kõrvale ja nüüd vaatasid mõlemad, nii 17-aastane kui 10-aastane, seda lahemat multikat. Järsku helises Magnuse telefon.

„Jaa, kuulen.“

„Magnus, ütle Normanile, et ma ei jõua täna õhtul koju. Töö juures tulid mingid jamad ja ma pean kõvasti kaheteistkümnendi istuma. Vii ta ise seda „Star Warsi“ vaatama. Loodan, et sa mõistad,“ ütles isa.

„Mhmh, mida iganes, paps,“ vastas Magnus ja lõpetas kõne.

Ta rääkis oma vennale, mida isa oli palunud edasi öelda. Norman aga solvus selle peale, sest ta oli väga kinnominekut oodanud. Magnusele tuli meelde see, kuidas nad kunagi õega kinos käisid. See oli saanud traditsiooniks, aga siis muutus kõik.

„Tule, lähme jalutama,“ ütles ta Normanile.

Mõlemad panid joped selga, jalatsid jalga. Natukese aja pärast kõndisid nad poe juurde.

„Miks me poodi tulime?“ oli Norman segaduses.

„Varsti mõistad,“ vastas Magnus ning valis tulpide seast kõige ilusamad, kollased tulbid. Enam palju maad polnud. Norman üritas ikka aru saada, kuhu ta vend teda viis. Nüüd jõudis väiksele poisile kõik kohale.

Magnus mäletas väga hästi, kui kõvasti ta väike vend nuttis tol päeval.

Poisid jõudsid oma õe Stella haua juurde ja Magnus vahetas närtsinud tulbid uute vastu.

Loodus mõtetes

Loodusel mu mõtetes
on suured sügavad lombid
ja üks väike hõbeheik
neis toitu veidi songib

Soopuude ladvad
peegeldavad punast värvi
ja rohekünga pealt
on näha siniseid järvi

Kullast tehtud taevas
pillub päike valguskiiri
Nendega kaasnev soojus
kandub üle pilvepiiri

Kullast kallim

776 eKr. Aastaarv, mida me kõik oleme pidanud ajalootunnis pähe õppima. Kuid pelgalt selle igava aastaarvu taga peitub midagi palju olulisemat ja suuremat. Selle tähtsusest annab aimu üksi see, et vanad kreeklased hakkasid oma aega arvama just esimestest olümpiamängudest. Mida aga muutis see aasta ja sündmus maailma jaoks sel ajal ja praegu ning miks on see kullast kallim?

Vastust tuleb otsida olümpiamängude mõttest ja sisust. See ei ole kõigest üks maailma suurim spordipidu, kus sportlastel on võimalik näidata ennast kõigest paremast küljest, vaid see on ka sümbol rahu, võrdsuse ja koostöö jaoks. Juba Antiik-Kreeka ajal oli olümpiamängude üheks kõige tähtsamaks osaks rahu. Kehtis olümpiarahu, mille perioodil ei tohtinud Olümpias keegi relva kanda. Olümpiarahu on siiani olümpiamängude aluseks ja seda püütakse säilitada, olgugi et pärast 1972. aastal Müncheni olümpiamängudel toimunud terrorit valvavad olümpiamänge militaarijõud.

Kuid see ei ole muutnud kuidagi olümpiamängude põhimõtet, milles on kõige suurem roll just sportlastel endal. Nagu Vana-Kreeka ajal, nii on ka praegu olümpiavõitjad ja teised medalistid suures aus. Olümpiavõit tõi suure kuulsuse sportlasele endale, tema perekonnale ja sel ajal ka linnale, tänapäeval riigile. Kui Vana-Kreekas pühendati võitjatele ülistuslaule ja kujusid, siis nüüd saadakse peale kuulsuse ja austuse veel ka näiteks rahalisi toetusi või maju.

Olümpiamedali saamine on läbi aegade olnud kõige ihaldusväärsemaks saavutuseks. Eestlastest sai sellega esimesena hakkama Martin Klein, kes võitis ajalooliselt kõige pikema maadlusmatšiga, mis kestis 11 tundi ja 40 minutit, hõbemedali Stockholmis 1912. aastal. See kangelastegu tõi Eesti esimest korda suurele areenile, kuid see oli alles algus. Kuna vahepeal toimus I maailmasõda, siis toimusid järgmised olümpiamängud 1920. aastal Belgias Antwerpenis, kus tuli iseseisvale Eestile suur medalisaak, kaasa arvatud esimene kuldmedal. Eesti esimeseks olümpiavõitjaks tuli Alfred Neuland, kes tõi tõstmises Eestile esimese olümpiakulla. Antwerpenist tuli aga eestlastele veel medaleid. Hõbemedali tõi tõstmises Alfred Schmidt ning sellele lisandus veel Jüri Lossmanni võidetud samuti hõbedane medal maratonjooksus.

Eestlaste jaoks üks kõige legendaarsematest olümpiavõitjatest on kindlasti kahekordne olümpiavõitja Kristjan Palusalu. Palusalu võitis mõlemad kullad 1936. aastal Berliinis, nii kreeka-rooma kui ka vabamaadluses, olles sellega üks kahest sportlasest maailmas, kes on olümpiavõitjaks tulnud mõlemas maadlusviisis. Berliinis võidetud kullad ei meeldinud küll Saksamaa füürerile Hitlerile, kuid eesti ja eestlaste jaoks oli Berliini olümpiamängud täielikuks triumfiks. Peale Palusalu legendaarsete võitude tõi Eestile kuulsust ja medalilisa veel Nikolai Stepulov ja August Neo, vastavalt poksis ja vabamaadluses, August Neo võitis aga ka veel kreeka-rooma maadluses pronksmedali ja sellele tõi veel lisa Voldemar Väli kreeka-rooma maadluses ja Arnold Luhaäär tõstmises võidetud pronksmedalid. Seega olid 1936. aasta olümpiamängud erakordse tähtsusega Eesti spordi ajaloos, mida on võimalik võrrelda näiteks 2006. a Torino taliolümpiamängudega, kui Kristina

Šmigun-Vähi võitis 2 kuldmedalit murdmaasuusatamises, millele lisas samuti kahekordne olümpiavõitja Andrus Veerpalu oma teise kuldmedali (4 aastat varem võitis ta Salt Lake Citys samuti kuldmedali), seega kokku 3 kuldmedalit ühtedelt olümpiamängult, mis viis Eesti suusatamise tippu. Tuleb loota ja unistada, et ka sel suvel toimuvad Rio olümpiamängud ja järgmised olümpiamängud kujunevad sama edukateks.

Palusalu on ka suurepärase näide sellest, millise kuulsuse osaliseks olümpiavõitjad saavad. Üheks olümpiavõitja tunnustamise võimaluseks on näiteks komme kinkida olümpiavõitjale krunt või talu. Nii levis ka rahva seas Palusalu kiitev lause : „Palusalu, anna valu, siis saad Pätsilt kingiks talu.” Üks minu lemmikutest teda ülistavatest lauludest on: „Palusalu, paljajalu, püüdis kalu, võitis talu.” Ja kui juba Antiik-Kreekas püstitati mälestusmärke võitjate jaoks, siis ei saada ka tänapäeval palju kehvemad olla. Parimaks näiteks Palusalu põhjal on siinsamas Jõgeval piiri pargis asuv Kristjan Palusalu mälestustahvel ja tamm, mille ta istutas 1980. aastal.

Kuid olümpiavõitjad ja medalistid pole ainult kuulsad ja austatud inimesed, vaid nad on ka eeskujuks paljudele lastele ja täiskasvanutele. Siit tulebki välja spordi võlu. See ei seisne mitte ainult võitmises, vaid ka teiste innustamises ja unistuste täideviimise aitamises. Üheks kaasaegseks näiteks on kindlasti Pekingi olümpiamängude võitja ja Londoni olümpia pronksmedalist kettaheitja Gerd Kanter, kes osaleb paljudel heategevusüritustel ja lastega seotud organisatsioonide ettevõtmistes. Nagu selgub Raul Rebase poolt kirjutatud Kanteri karjäärast rääkivas raamatust „Võimalik“, et Kanteri tee 10

tiitlivõistluse medalini oli väga raske ja tundus isegi võimatu. Kui poleks olnud Kanteri meeletut tahtejõudu ja töökust ning tema perekonnal ja sõpradel poleks olnud edasiviivat usku, et kõik on võimalik, poleks võib-olla nii kaugele kunagi jõutud. Just Kanteri tahe, usk ja heasüdamlikkus on need, mis kindlasti ka paljusid teisi noori innustavad oma unistusi täide viima.

Seega pole ka ime, et Kanter on seotud selliste lastega seotud ürituste ja organisatsioonidega nagu „TV 10 olümpiastarti“, Gerd Kanteri kergejõustikuakadeemia, Teatejooks, rääkimata turvakodude ja muude abistavate asutuste avamisest. Eestis paistavad heategevusega silma veel Tanel Leok ja Aleksander Tammert. Motokrossisõitja Tanel Leok korraldab omanimelist heategevuslikku motokrossi, kus kogutud raha annetatakse heategevusele. Ka Aleksander Tammert on tegelenud heategevusega, korraldades meeskondlikku kettaheitevõistlust, mille käigus selgitati välja parim kettaheiteriik. Piletimüügist teenitud raha läks Pelgulinna sünnitusmajale, kus ka Tammerti enda lapsed ilmale tulid.

Kuid ka lapsed ja lihtinimesed saavad kaasa aidata. Väga heaks näiteks on iga-aastane teatejooks, mis toimub üle Eesti, tuues tänavatele tuhandeid ja tuhandeid lapsi ja mille eesmärgiks pole võit, vaid tähelepanu juhtimine liikumispuudega lastele, helistades numbrile, mis seisab iga lapse särgi peal, saab annetada raha abivajavate laste jaoks. Jõgeval toimunud I Jõgeva Jõulujooks kogus raha Jõgeva Haigla jaoks, kus ma sarnaselt Teatejooksuga ka ise osalesin, andes sellega oma panuse heategevusesse.

Arvamus, et sport ja olümpiamängud seisnevad pelgalt liikumises ja medalite võitmises, ei vasta seega tõele. Spordi taga seisneb midagi palju suuremat, mis puudutab ja ühendab meid kõiki. Sport ongi nagu üks suur kommuun, kus kõik on võrdsed, ja seepärast ma leiangi, et kooliolümpiamängud on väga vajalik ja tore üritus, mis aitab avastada spordi tegelikku võlu ja mõtet, mis ei seisne võitmises, vaid koostöös ja abistamises. Kõik sportlased on teinud rasket tööd, et jõuda tippu, ning sinna jõudes tahavad nad seda ka teistele edasi pärandada, sest sport õpetab ka jagama, abistama, kuulama ja mis kõige tähtsam – õpetab olema inimene, kelle peale saab kindel olla, sest inimesi, kellel on usku, ei saa alt vedada. Iga sportlane on kulutanud lõpmatuid tunde, higi, verd ja pisaraid, et teha seda, mida ta kõige rohkem armastab, mida ei anna võrrelda ühegi muu asjaga. Just see ongi põhjus, miks sport on kullast kallim.

Mulle meeldivad valged laevad

Ja ma ei oota oma päästvat Valget Laeva,
sest minu laev ei pruugi olla üldse valge,
vaid hoopis tooni võrra tumedam varakevade õhtutaevast.
Ja sinugi laev ei pruugi olla valge,
vaid sügislehtedega sarnaselt kullakarva.

Või siis pole meie päästjaks üldse laev,
vaid mõni ilus meloodia,
mida meile meeldib ikka ja jälle omaette ümiseda,
see türkiissinine pluus,
mis toob meie silmade tooni kaunilt esile
ja see eriline tähtede ja sõnade rodu ühelt kindlalt Kelleltki.

Või siis üldse... mine tea,
ehk tulebki end ise päästa,
nagu nad ütlevad.

Sest ühel hetkel võib su võime teha häält kaduda
ja võib juhtuda, et määrid selle särgi rohuplekkidega ära
ning alati polegi see Kindel Keegi nii kindel.

Mu sõber, ära oota värvilisi laevu,

ära oota ilusaid viise ja silmi kaunistavaid kangaid
ning kohe kindlasti ära oota oma ellu kedagi kindlat.

Oota iseennast.

Kui Ise tuleb, lase tal End päästa
ja isegi kui oled päästmatu,
oled Sa vähemalt Iseendal olemas.

Motivatsioonikiri

Austatud härra Vanapagan,

Minu nimi on Jürka ja kandideerin PõrguKatel OÜ poolt pakutavale katlakütja ametikohale. Olen töökas ja kohusetundlik töötaja. Kandideerin, sest oman palju jõudu ja suudan töötada ööpäevaringselt.

Olen töötanud firmas Kaval-Ants AS, firmas Põrgupõhja Talu OÜ ja Antsu-Jürka Kaubad AS. Firmas Kaval-Ants AS olid minu ülesanneteks põllutöödega tegelemine ja kõiksugused muud rammu nõudvad tööd, mille tegemist firma juht minult nõudis. Antud firmas töötades omandasin oskuse inimesi kergemeelselt usaldada ning hakkasin mõtlemata, kuid õiglaselt tegutsema. Põrgupõhja Talu OÜs töötasin firmajuhina ning tegin tööd iseenda ja pere heaoluks. Selles firmas töötades hakkasin ma oma ligimestest lugu pidama. Antsu-Jürka Kaubad ASis tööl olles sain tüssata sellega, et mina investeerisin enda raha poe ehitusse kokkuleppega, et ma saan firma kaasomanikuks, kuid sellest ei tulnud midagi välja. Firma kaasomanikuks saamise asemel sain hoopis karistada laenu väärtarvitamise ja mitte tasumise eest ning mult võeti maaomandid ära. Selle juhtumi pärast mõistsin ma, et inimesed polegi nii toredad ja heatahtlikud, nagu Kaval-Ants oli endast mulje jätnud, ning haudusin kättemaksu. Läbi nende töökogemuste mõistsin, et minu koht on endiselt põrgus.

Soovin kandideerida, sest olen pärit põrgust ning mulle on peale maal elamise kogemust hakanud tohutult inimeste karistamine meeldima. Tahan meeletult maksta kätte Antsule, kuna ta peaks ka teel põrgusse olema. Ma omandasin Katla Ülikoolis kõrghariduse põrgukatla kütmise alal ning sobiksin ideaalselt oma haridust praktiliselt katlakütjana rakendama.

Loodan, et leiate minu kogemused ja oskused olevat sobilikud Teie poolt pakutud katlakütja ametikohaga.

Parimate soovidega

Jürka Põrgupõhja

Vanasti oli eestlane rohelisem

Terve meie y-põlvkond on kuulnud lauset „vanasti oli rohi rohelisem“. Selle lause peal on üles kasvanud terve meie rumal, hukkaläinud ja lootusetu põlvkond. Vähemalt nii arvavad ja näevad asja meie vanemad. Jah, needsamad vanemad, kes õhtuti maal kõõgilauas kiruvad valitsust, parandavad maailma, siis tulevad veel kord poliitika juurde tagasi, vahepeal söövad ja siis kiruvad jälle riiki ja meie generatsiooni. Kõikides nendes teemades jääb läbi kumama üks teema – vanasti oli rohi rohelisem ja inimesed paremad. Miks?

Nagu juba eespool mainitud, siis meie vanemad näevad meid ajupestud inimestena, kes näpivad nutitelefone ja tööd teha ei oska. Kuuleme jutte, kuidas nemad juba lapsena veoauto roolis olid, korralikult tööd tegid ja kõike oskasid. Palu neil aga iseseisvalt läpakas lahti teha ja internetti minna, kui nad kohe pistavad kisama, et kas ma ise ei saa midagi tehtud. Lõpuks läpakasse jõudes otsivad nad pool tundi Google Chrome'i ja järgmised pool tundi trükivad Google'i otsingusse „*google.ee*“ või „*neti.ee*“. Kas sellist vanemat põlvkonda me tahtsimegi?

Kui aga õhtupimedus võtab võimust, ukсед keeratakse lukku ja akendele lastakse rulood alla, algab igaõhtune vestlussaade, mille nimi on „Kes tahab saada kaotajaks?“. Saade põhineb formaadil, et kui kaotaja kaitseb mingit teemat, siis tuuakse välja „Kalevipoja“-paksune nimekiri põhjustest, miks tal vale on. Ja kui kaotaja peaks hakkama võitma, siis tuuakse välja viimane trump – kästakse toon vaiksemaks võtta, vait jääda ja puberteetus lõpetada. Vestlussaade lõpeb nagu tavaline Mehhiko seriaal, teema lõpetatakse, et paari päeva pärast see uuesti avada.

Milles siis peitub põhjus, et meie generatsiooni peetakse kohutavaks? Tõenäoliselt tuleb minna ajas tagasi juurte juurde. Kui näiteks kunagi inimahvid juba kahel jalal kõndida oskasid, siis vaatasid paar põlvkonda vanemad ahvid ka neid nagu veidrikke. Või näiteks minu vanaisa põlvkond võiks naerda selle üle, et minu isa ei oska granaadiga jalgpalli mängida nii, et see ei lõhkeks. Meie

põlvkonda vaadatakse kui hunnikut itimehi. Aga kas selles on midagi halba? Äkki on lihtsalt nemad ajast maha jäänud ja ei saa aru, et enam pole kõik lüpsjad ja raamatupidajad ning ei tunnista endale, et tänapäeva maailmas on kõige tähtsam mitmekülsus, mitte 50 aastat traktoristina töötamine. Minu arust jääb üks pisiasi ka veel alati kahe silma vahele. Kui nad räägivad, kuidas meie põlvkond on käest ära läinud, siis mul tekib alati üks küsimus. Kes meid üles kasvatas? Meid ei kasvatanud üles nutitelefon, milles nähakse kõige kurja juurt. Ei, meid kasvatasid üles needsamad inimesed, kes meile praegu ülevalt alla vaatavad. Nende hämmastuseks aga ei kasvanud meist inimesed, kes näevad minevikus piimajõgesid ja olevikus mineviku igatsust.

Meist kasvasid hoopis inimesed, kes vaatavad tulevikku ja kes julgevad vastu seista millelegi, mitte ei loo minevikust illusioone. Kui palju suuri tulevikuettevõtteid on loonud 40–50-aastased? Kui vanad olid Apple'i, Facebooki või meie oma inimeste loodud Skype'i ja Transferwise'i loojad? Ja ometigi on see põlvkond „hukas“, sest me ei tegele millegi „kasulikuga“. Valimisõiguse langetamine 16. eluaastale peaks juba olema märk sellest, et meie generatsiooni noored on julged, iseseisvad ja ettevõtlikud, teevad reaalseid tegusid, mitte ei kiru valitsust köögilaua taga.

Seega, kui nende arust olid nende generatsiooni inimesed ja elu palju rohelisem, siis olgu, las olla. Nende kahjuks elame me aga olevikus, vaatega tulevikku ja siin ei loe enam see, mis värvi oli minevik. Siin loeb see, kuidas suudab vanem põlvkond koostööd teha praeguse põlvkonnaga ja toetada uue, näiteks sinise tuleviku loomist. Ja selle poole meie põlvkond püüdlebki.

Veider unenägu

I peatükk

Ükskord ammu ühe kauge maa paksu metsa ääres elas üks pealtnäha tavaline abielupaar - mees nimega Orcus ja tema naine Minerva. Nad mõlemad soovisid väga peret luua, ent naine oli väga haige ega saanud lapsi. Orcus ja Minerva olid rännanud läbi terve riigi, et leida kedagi, kes neid aitaks. Kuid keegi ei teadnud, mis võiks Minerva terveks ravida. Pärast aastatepikkust rännakut otsustas naine alla anda ja leppida sellega, et temast ei saa kunagi ema. See aga murdis mehe südame ja ta sõitis veel viimast korda, et leida võlur, kellest olid palju head kuulnud.

Orcus asus teele ja juba paari päeva pärast jõudis ta pärale. Võlur elas kuningriigi kõige kaugema mere ääres. Tema maja oli väike, see oli vaid ühe korstna ja kolme aknaga sauna meenutav hoone. Mees lähenes majale, koputas uksele, kuid keegi ei vastanud. Ta koputas uuesti, ent ka siis kõlas vastuseks vaid tumm vaikus. Orcus otsustas katsuda ukselinki ja kui ta oma käe selleni sirutas, avanes uks ja kõmisev hääl palus tal siseneda.

„Astu edasi! Sind ma ootasingi. Teadsin, et oled teel siia. Kuidas on su nimi, mees kaugelt maalt?”

„Minu nimi on Orcus.”

Selle peale võlur ehmus ja hakkas lausuma imelikke sõnu. Paar minutit oli kahe mehe vahel vaikus, siis tõstis võlur pilgu Orcuse poole ja jäi teda ainiti vaatama. Orcuses tekitas see ebamugavust, ta tõusis toolilt, kõndis aknani ja jäi sealt välja vaatama.

Võlur silmitses teda hetkeks, tõusis püsti, kõndis raamaturiiuli juurde ja võttis sealt ühe tolmunud raamatu.

„Ma tean, miks sa siia tulid. Su naine ei saa lapsi. Kuid ega mina teda sellest needusest vabastada saa.”

Lühikese vaikuse järel avas võlur uuesti suu: „Või ehk siiski, too mulle kolmanda täiskuu ööl oma naise peast langenud kolm juuksekarva ja tükk valget riiet.”

Nende sõnade saatel juhatas võlur Orcuse uksest välja ja andis talle tüki paberit, sulepea ja tindipoti.

Orcus asus koduteele, kaasas esemed, mille võlur oli andnud. Koju jõudes ei rääkinud ta oma naisele midagi. Ta tõmbas kuuetaskust tüki paberit ja hakkas seda hoolikalt uurima. Kord ühelt poolt, kord teiselt poolt. Naine vaatas Orcust ja küsis siis: „Orcus, mu kallis. Mida sa selle paberitükiga pead tegema, et seda nii hoolikalt uurid?”

Orcus ei vastanud, vaid uuris oma paberitükki veel hoolikamalt.

„Orcus, mida sa selle paberiga tegema pead?”

„Ma pean.....ei midagi, see on lihtsalt üks tühine paberitükk.”

Orcus lükkas paberitüki taskusse tagasi ja istus kamina ette piipu popsima. Kui Minerva oli magama läinud, võttis Orcus taskust uuesti selle paberitüki ja istus laua taha. Ta pani paberi enda ette ja hakkas sinna kirja panema kõike, mida ta oma lapse juures oleks soovinud.

„Ma sooviksin tütart, kelle juuksed oleksid mustad kui eebenipuu, silmad sinised kui laguun ja süda soe kui kaminas hõõguvad söed.”

Saabus kauaoodatud kolmas täiskuuöö ja Orcus asus taas teele, taskus paber, naise kolm juuksekarva ja tükk valget riiet. Kohale jõudes ei pidanud ta koputamagi, uks avanes kohe, kui ta selle ette astus, ja võlur palus tal majja siseneda.

„Orcus, kas tõi mulle, mida palusin?”

„Jah, tõin. Panin kirja ka need omadused, mida oma lapse juures oleksin soovinud. Kuid mida teed sina kõige sellega, mida mult palusid?”

Võlur võttis Orcuse käest kõik esemed ja viskas need ühte patta, podises mõned võlusõnad ja istus siis kamina ette, et teed juua. Ka Orcus istus tema

kõrvale teed rüüpama. Nad vestlesid ja vestlesid tunde, siis tõusis võlur püsti, pühkis küpsisepuru kuuelt ja hakkas pajas podisevaid esemeid segama.

„Orcus, mis on sinu naise nimi?”

„Minerva. Minu naise nimi on Minerva.”

„Milline ta sul on?”

„Ta on äärmiselt tark ja kaunis. Ta teab alati, mida teha. Kuid paraku see needus tema õlul on pühkinud kõik ilusa tema hingest.”

„Eks ta nii ole, et neetud inimene muutub kibestunuks kui karu, keda talveunest äratati ja kelle kõht müriseb kui äikesekõmin ise. Ka mina olin kord abielus. Ent mu naine suri, kui meie poeg hukkus sõjas.”

„Teil oli poeg?”

Võlur vaikis ja langes mälestuste jõkke. Orcus silmitses seinal olevat pilti ja märkas, et pildil liikus keegi. Ta lähenes pildile ja sealt vaatas vastu talle noor mees, kellel käes raamat ja kelle kõrval seisis üks mees ja naine.

„Kas need on su naine ja poeg?”

„Jah, need on minu naine ja poeg. Kuid sinul on aeg nüüd lahkuda, Orcus.”

Võlur saatis Orcuse välja ja järgmisel hetkel seisis mees oma koduvärvavas. Ta vahtis tummalt aias askeldavat Minervat ja tema juures murul püherdavat koera.

„Oh, Orcus, millal sa tagasi jõudsid? Läksid üleeile õhtul sõnagi lausumata ja nüüd seisad värvavas nagu tummahammas. Kus sa kolasid, et ei saanud mahti kojugi tulla? Kuninga kojaülem käis sind otsimas. Palus, et sa lossi läheksid ja kuninga troonisaali lühtril kolm kristallkivi ära vahetaksid. Mis sa seal seisis nüüd, ütle midagi.”

Kuid Orcus ei saanud sõnagi suust. Vaatas ikka ainiti naist ja koera.

„Meie koer käis kuninga õues, pani sealt ühe kana pihta. Õnneks taarus kana hiljem elusalt koju tagasi ja pahandus jäi tulemata.”

„Mis.....mis sa kostad?"

„Lõpuks said sinagi sõnad suust välja. Ma ütlesin, et meie koer käis kuninga õues vargil."

„Meie Tuki käis vargil? No on koeraroju," lausus mees ja hakkas koera kõhu alt sügama.

Õhtu saabudes tundis Minerva, et midagi on tulekul ja palus mehel igaks juhuks aknaluugid sulgeda. Ja nii ka läks. Öösel tõusis suur torm, mis paiskas puid pikali, lõhkus hoonete katuseid ja aknaid ja murdis kõik, mis teele ette jäi.

Hommik hakkas koitma ja ka torm vaibuma. Lõpuks said Minerva ja Orcus vaatama minna, mis kahju torm endaga kaasa oli toonud. Ja laastada oli see jõudnud palju. Tuul oli kõik Minerva lilleõied katki rebinud ja siin-seal vedeles oksid ja laudu. Kui Minerva ja Orcus hoovi koristasid, tuli värava taha võlur ja kutsus Orcust enda juurde.

„Ütle, Orcus, ega sul kodus juhuslikult roosipõõsaid ole?"

„On ikka, ent torm rasis neid päris hoolikalt. Ei tea, kas on veel mõnda õit küljes."

„Sest pole midagi, kui pole. Kas ma neid vaatama võin tulla?"

Orcus avas värava ja juhatas võluri põõsani. Ise läks Minervale appi prahti koristama. Võlur silmitses põõsast ja leidis ühe pisikese punase õie.

„Sa mu kullake, isegi torm ei suutnud sinu kaunist palet räsida."

Ta võttis roosiõie õrnalt oma pihku ja asetas selle kotti, siis soovis ta pererahvale head päeva ja asus taas teele.

„Küll oli alles imelik mees. Tuli, vaatas roosipõõsast ja lahkus. Orcus, ehk sina tead, kes see mees oli?"

Orcus vaikis hetkeks, ta teadis, et ei tohi naisele sõnagi iitsatada sellest, et ta käis võluri juures ja et see mees oligi võlur.

„Ah, üks lihtne külamees. Elab natuke kaugemal metsa ääres. Ta ostis laadalt eelmisel nädalal ühe roosiistiku ja tahtis vaadata, ehk on meil seesama istik, mille ta oli endale soetanud.”

„Hea küll, kuid ikkagi imelik mees oli.”

„Oli, mis ta oli. Hakkame meie nüüd edasi koristama. Talliukse ees on suur puujuurikas, me peame selle sealt ära saama. Hobused pole päev otsa tallist välja saanud.”

II peatükk

Möödusid päevad ja ühel ööl oli võlur taas Orcuse väravas. Tal oli käes korv, mida kattis siidriie ja mille sanga küljes oli punane lehv. Ta astus vaikselt väravast sisse. Tuki jooksis saba liputades talle vastu, lakkus ta kätt ja läks siis magama tagasi. Võlur asetas korvi trepile, vaatas seda hetkeks ja pani korvi kirja koos pisikese kaelahehtega, mille küljes oli kuusirp.

Orcus ärkas, kui hommikused päikesekiired tuppa piiluma hakkasid, ta ronis voodist välja ja läks kööki, et endale kohvi keeta. Kohvitass käes, astus ta uksest välja, kuid seal tabas teda suur üllatus. Trepil oli korv punase lehviga. Ta tõstis ettevaatlikult korvilt riide ja selle korvi seest tulid nähtavale pisikesed laguunsinised silmad. Orcus nägi, et korvis olid veel kiri ja kee. Ta hakkas kirja lugema ja seal seisis: „Orcus! Minu võimuses ei olnud sinu naiselt needust võtta, ent siiski tean ma, kui väga te last soovite. Niisiis valmistasin teile just sellise tütre, nagu te alati olete soovinud. Hoidke ja armastage teda nagu enda last, sest kui aus olla, ongi ta tükike teist mõlemast.”

Orcus kuulis, kuidas Minerva sammus uksele lähemale ja ta surus kirja koos keega sügavale põuetasku. Minerva avas ukse ja nähes trepil korvi, milles oli laps, hakkasid ta silmadest pisaraid voolama. Ta võttis väikese tüdruku oma käte vahele, suudles ta laupa ja vaatas teda kui ilmaimet, sest nii kaunist last polnud ta veel kunagi näinud. Isegi kuningatütar polnud nii kaunis kui see väike beebi Minerva süles.

„Orcus, kes küll jättis sellise väiksekese ilma hoolde?”

„Ei oska mina seda öelda. Tulin õue ja siin ta oli. Kirja ega midagi juures polnud.”

„Orcus, jätame ta endale. Tal pole ju mitte kedagi, oleme meie talle vähemalt vanemateks.”

„Loomulikult jätame ta endale. Kuidas me saaksimegi teisiti. Nii armsat last ju ilma koduta ei jäta.”

Samal päeval sõitis Minerva linna ja ostis kõik tarviliku, mida üks laps vajab. Ta ostis hälli, pudelid, mänguasjad, riided, teki, padja, toitu ja isegi vankri, mille sarnast polnud sealsed inimesed veel näinudki. Vanker oli uhkem kui kuningatütrel endal. Orcus ja Minerva askeldasid terve öö lapse toa ettevalmistamisega. Hommiku saabudes said nad selle ka valmis. Minerva asetas lapse vaikselt hälli magma ja suundus ise kööki.

„Orcus, mis me talle nimeks paneme?'

„Kuidas oleks Mia?''

Minerva nägu lõi särama ja ta sosistas endamisi vaikselt tüdruku nime, kelle emaks ta oli saanud.

III peatükk

Aastad möödusid ja Miast oli sirgunud noor ja kaunis neiu, kelle eebenipuuvärvi mustad juuksed lehvisid tuules ja kelle süda oli soe kui hõõguvad sõed. Mia armastas väga oma vanemaid ja ta oli alati väga abivalmis. Ta armastas mängida kuningatütrega ja alati, kui Orcusel oli kuninga juurde asja, läks Mia isaga kaasa. Mia ja ta isa olid lahutamatud, nad käisid igal pool koos ja alati oli neil midagi, millest rääkida. Oma emaga ta polnud nii lähedane, kuid ka teda armastas ta väga. Ühel suvisel pärastlõunal, kui Mia sõpradega mängis, juhtus temaga midagi äärmiselt veidrat. Ta jooksis aias ja märkas, et peenras oli üks murtud roos. Ta puudutas roosi õrnalt ning selle vars paranes ja roosi ilu ja tugevus taastusid. Mia ehmus ja jooksis isale sellest rääkima. Ta võttis isa käest kinni ja tiris ta põõsani, osutas sõrmega roosile, mille oli äsja terveks teinud, ja rääkis isale kõik, mis oli juhtunud. Isa vaatas tütart suurte silmadega, sest ka tema teadis, et see roos oli närbunud ja katki.

„Mia, kuidas sa seda tegid?”

„Ma ei tea. Ma nägin, et see on katki ja tahtsin seda ära noppida, et teised roosid kasvada saaksid, kuid kui ma seda puudutasin, paranes see kui võluvael.”

„Just.....võluvael.”

Isa nägu muutus murelikuks ja ta palus Mial minna ema kutsuma. Mia jooksis ema juurde ja nad tulid koos tagasi sinna, kus isa seisis.

„Mia, mu kallis, palun mine nüüd mängima. Minul ja su emal on vaja natukene rääkida.”

Mia jooksis mängima, tema järel ka koer Tuki.

„Orcus, mis lahti? Miks sa seda roosipõõsast nii pingsalt vaatad?”

„Meie tütar on võlur.”

„Ära aja hullu juttu! Kust sa seda võtad?”

„Ta parandas murtud roosi ära.”

„Lapsel on lihtsalt väga elav fantaasia."

„Ei, Minerva! Sa ei mõista. Võlur, kelle juures ma aastate eest käisin, jättis ta meile."

„Millest sa räägid?"

„Kui ma nägin, kui kurvaks sa muutusid uudisest, et sa ei saa kunagi lapsi, läksin ma võlurilt abi paluma ja ta aitaski meid. Ta tegi meile lapse. Tütre, nagu ma soovisin. Eebenipuuvärvi mustade juuste, laguunsiniste silmade ja sütesooja südamega tütre. Ta võlus meile tütre ja andis talle ka võluvõimed."

„Hulluks oled läinud või? Meie tütre jätsid trepile tundmatud isikud, ise sa nii ütlesid."

„Ma valetasin sulle, Minerva. Miaga oli kaasas kiri, mille võlur meile jättis. Meie Mia on võlur. Usu mind."

„Milline võlur Mia meile jättis?"

„Võlur, kes elab mere ääres, sellest väikeses sauna meenutavas majas."

„Orcus, kas sa oled hull või, et tema juurde läksid? Temaga tulevad alati kaasa mingid tingimused või halvad sündmused. Sa poleks tohtinud abi paluma minna, vähemalt mitte sealt, vaid kusagilt mujalt. Pealegi, ma hakkasin harjuma mõttega, et meist lapsevanemaid ei saa."

Minerva silmist hakkasid pisarad langema ja Mia nägi seda. Ta jooksis ema juurde, vaatas talle murelikult otsa ja pani oma väikesed käed ümber tema.

„Ema, ära nuta. Ma ju tahtsin ainult head teha sellele lillele."

„Sa mu kullakallis laps! Ega ma pole kurb, et sa lillele head tegid, see teeb mind hoopis rõõmsaks ja sellepärast ma nutangi. Need on õnnepisarad. Mine nüüd, lippa tagasi mängima."

Mia jooksis mängima ja Minerva pühkis silmanurgast pisaraid.

„Mis me nüüd edasi teeme? Varsti saabub sügis ja Mia peab kooli tagasi minema. Kuidas me saadame ta nüüd tavakooli, kui ta on sedavõrd eriline laps?"

„Mina ei tea. Ehk ootame aastakese, et näha, kuidas tema võimed muutuvad, ehk need kaovad."

„Orcus, ta on juba kümneaastane. Sa tõesti arvad, et need kaovad lihtsalt ära? Selles sa eksid, pigem muutuvad need veel tugevamaks. Meil ei jää muud üle, kui saata ta võlurite kooli, nii saame kindlustada, et ta saab vastava õppe, et oma võimed õigesti kasutada."

Mia kuulis, mida ta vanemad arutasid ja ta ei saanud teisiti, kui pidi õhtul oma isalt küsima, miks vanemad ütlesid, et ta on eriline laps ja et ta ei saagi minna kooli, et ta peab kooli vahetama. Kõik need küsimused tekitasid isas üha rohkem soovi oma tütrele kõik ausalt ära rääkida.

„Vaata, Mia, sind jäeti meie trepile, kui sa alles imik olid. Sinuga oli kaasas see kee." Ta võttis taskust kee ja ulatas selle Miale. „Me emaga ei teadnud siis veel, et sinul on võluvõimed ja nüüd kui sa selle roosi terveks ravisid, oleme natuke murelikud, et äkki su võimed kasvavad veelgi enam ja meie emaga ei oska neid kuidagi sul edasi arendada või tagasi hoida."

„Ma olen võlur? Kui vahva, nüüd ma mõistan, miks minuga pidevalt midagi juhtub."

„Millest sa räägid? Mia, mis sinuga siis veel juhtunud on?"

„No... ma ei tahtnud sellest alguses rääkida, aga nüüd, kui tuleb välja, et ma olen võlur, siis arvan, et võiks sellest rääkida, aga ma ei pea seda tegema, juhul kui sina seda teada ei taha või kui sul aega pole, me võime sellest hiljem rääkida."

„Mia, ära keeruta ja räägi välja!"

„Hea küll. Mäletad seda vaasi, mille sa emale kinkisid?"

„Ikka mäletan. See oli väga kallist portselanist. Mis sellega siis on?"

„See seisis alati sellel riulil kamina kohal ja ühel pärastlõunal ma vaatasin seda kaugelt. Ma isegi ei puudutanud seda ja see lendas riulilt maha tuhandeks killuks. Ma ei julgenud sellest teile rääkida, kuna kartsin, et te ei usu mind.”

„Sinna see vaas siis kaduski. Me emaga arvasime, et panime selle kuhugi kappi ja nüüd ei mäleta enam, kuhu, aga vaata, mis hoopis välja tuli.”

Mia ja isa vestlesid veel päris pikalt. Kuid millest nad ka rääkida ei üritanud, pöördus vestlus ikka kooli peale.

„Isa, aga miks ma ei võiks võlurite kooli minna?”

„Võlurite kooli? Kust see mõte su pähe tuli? Kas sa ikka tead, kui kaugel see asub? Sa peaksid päris mitu kuud meist eemal olema.”

„Isa, aga see on ainus kool, kuhu mina kuuluksin. Saaksin seal arendada oma võimeid ja siis ma ei oleks teile ohuks. Palun mõtle selle peale! Pealegi oli ema ka selle poolt, et ma sinna õppima läheksin.”

Mia läks magama, aga Orcus jäi veel trepile istuma. Minerva tuli tema juurde, asetaskäe oma käe ta õlale ja istus siis maha. Nähes oma mehe murelikku nägu, mõistis ta, milles asi.

„Võib-olla polegi see väga halb idee, saata meie tütar võlurite kooli.”

„Minerva, sa vist ei mõista, ta läheks ju meist kaugemale.”

„Orcus, aga ta kuuluks sinna ja ega ta sinna elama jää. Ta tuleks ju vaheaegadel ikka koju tagasi.”

„Ei, Minerva, mina ei taha, et meie tütar mitu kuud meist kaugel viibiks.”

„Orcus, see oleks meie tütrele kõige parem kool. Pealegi, ta tahab ise ka sinna minna. Ta on juba suur tüdruk ja saaks ideaalselt hakkama.”

IV peatükk

Terve suve oli Orcus mõelnud oma naise sõnade peale saata Mia võluritekooli võluriks õppima. Ta kaalus läbi kõik, mis oli positiivne, ja ka selle, mis oli negatiivne. Kui esimesed lehed puudelt langesid, oli ta jõudnud otsusele. Ta tahtis oma tütrele parimat ning tänu sellele otsustas ta, et saadab Mia võlurite kooli.

Kui viimane leht puult langes, sõitiski Mia kodust ära. Ta oli hirmul, kuid samas ka väga elevil. Pärale jõudes löid Mia silmad imestusest särama. Ta polnud kunagi varem nii ilusat hoonet näinud. Kool oli suur ja uhke. Kooli siseõuel oli suur aed, kus õpilased said lõunat süüa, õppida, lugeda, mängida ja ka puhata. Mia juhatati tuppa, kus ta elama hakkas. Tuba oli avar ja paljude akendega. Igast küljest avanes vaade merele ja Mia valis voodi, mis oli täpselt akna all, et õhtuti enne uinumist merd ja taevast vaadata. Reis oli Mia jaoks väsitav ja ta heitis voodile pikali, et pisut puhata. Väsimus oli sedavõrd suur, et ta uinus kohe. Veidi hiljem äratas Miat see, et keegi oli veel temaga samas ruumis. Ta avas oma silmad ja tema voodi ees seisis üks tüdruk.

„Mina olen Sofia. Sa oled vist uus, kui ma ei eksi, on su nimi Mia ja sa oled võlur.”

„Jah, sul on täielikult õigus, Sofia. Kuid sina ei näe võluri moodi välja.”

„Ma olen haldjas. Sellest ka mu imelikud kõrvad ja mu veidi lühem kasv kui sinul.”

Miast ja Sofiast said kohe lahutamatud sõbrad. Nad istusid igas tunnis koos ja isegi einestasid ühes lauas.

Sügisest oli saanud talv ja kui esimene lumi maha tuli, sai Mia kodustelt kirja. Kirjas seisis, kui väga vanemad teda igatsevad ja et isegi Tuki pidevalt Mia tuppa ründab ja ta voodil magab. Mia ise saatis ka kodustele kirja, mis oli ilmatu pikk ja sisaldas väga detailset kirjeldust, milline näeb välja tema tuba, mida ta juurde on õppinud ja ta kirjutas ka Sofiast.

Jõulude saabudes sõitis Mia koju. Koju jõudes vaatas ta aknast sisse ja kõik oli täpselt nii nagu vanasti. Isa istus kamina ees ja jõi teed, ema aga kodus kiiktoolis sokki ja aeg-ajalt sügas vardaotsaga Tukit kõhu alt. Mia avas vaikselt ukse ja astus sisse. Ema pillas vardad maha ja jooksis tütre juurde, et teda emmata. Ka isa pani teetassi lauale ja tuli tütre juurde.

„Vaata, Orcus, kui kaunis preili meil on. Tundub, nagu sa oleksid terve igaviku ära olnud.”

„Ema, minule tundub just, nagu ma poleks üldse kaua ära olnud. Kodus on kõik vanaviisi.”

Terve õhtu veetis Mia koos oma vanematega. Ta rääkis neile, kuidas koolis kõik on, ja näitas mõningaid õpikuid, mille ta oli vaheajaks koju kaasa võtnud.

V peatükk

Vaheaeg möödus linnutiivul ja Mial oli taas aeg kooli naasta. Ühel õhtu pärast tunde tuli tema juurde õpetaja ja palus Mial endaga kaasa minna. Mia ei mõistnud, milles asi. Ta oli alati olnud viieline õpilane ja käis kõigil kooliüritustel vabatahtlikuna abis. Õpetaja juhatas Mia direktori kabinetti ja palus tal oodata.

„Mia, ära karda, sa pole midagi valesti teinud. Sulle on lihtsalt üks külaline.”

See tekitas Mias imestust. Teda polnud kunagi keegi kooli külastama tulnud, sest tema vanemad ei tohtinud kooli tulla, kuna nad on tavalised inimesed, ja teisi, kes oleksid võluvõimetega, tema peres polnud. Uksest astus sisse üks mees. Tal oli seljas pikk must kuub ja tal oli pikk hall habe. Mees istus Mia vastas olevale toolile ja vaatas tüdrukut otse silma. Pika vaikimise järel hakkas mees rääkima.

„Mia, sa arvatavasti ei tea, kes ma olen, kuid mina olengi põhjus, miks sa üldse elus oled.”

„Härra, vabandage mind, kuid ma ei mõista, mida te öelda tahate.”

„Su isa ja ema on alati öelnud, et sind jätsid tundmatud inimesed nende trepile, kuid tegelikult käis sinu isa minu juures ja palus, et ma oma võlukunsti kasutades su ellu toaksin.”

„See on vale! Mu vanemad ei valetaks mulle kunagi. Eriti veel mu isa. Ta on kõige ausam mees siin maailmas.”

„Mia, meil kõigil on valesid ja saladusi. Sinu vanemate saladuseks on see, et nad varjasid aastaid, kes sa tegelikult oled.”

Nende sõnade saatel tõusis võlur toolilt ja asetaski enda kõrval olevale lauale kee, mille küljes rippus kuusirp.

„Mia, selle kee panin ma sulle kaasa, kui su neile viisin. Nad ei andnud seda kunagi sulle, sest kartsid, et sa hakkad pärima, kust sa pärit oled. Kuid nüüd on see sinu ja sa saad seda uhkusega kanda. See kuulus kunagi minu emale, Mia.”

„Ma ei usu teid. See peab olema vale.”

Mia silmist hakkasid pisarad langema ja ta tundis, kuidas kurbusest sai viha. Tema soe ja päikest täis süda täitus ühe hetkega pimeduse ja külmusega. Ta haaras laualt kee ja pani selle kaela. Tema silmadest oli sära kadunud. Võlur, kes seda kõike suure naudinguga jälgis, teadis nüüd, et on kätte jõudnud aeg, mil tuleb hakata Miat õpetama, et temast saaks maailma kõige kurjem võlur. Võlur seletas kooli direktorile, et Mia vanemad on raskelt haiged ja vajavad oma tütre abi. Direktor jäi võlurit uskuma, nõnda võiski Mia võluriga kaasa sõita.

Enne kui Mia võluri juurde pidi kolima, palus ta, et ta võiks oma vanemate juurest läbi käia. Ta tahtis neile öelda, et läheb seitsme maa ja mere taha võlukunsti õppima, kuna kool, kus ta varem õppis, ei olnud tema võimetele kohane. Mia vanemaid see hirmutas, sest nad teadsid, et Mia ellu äratajaks oli võlur, kellega alati kaasnesid halvad teod ja liiga tugev must maagia. Kuid Mia oskas nad väga veenvalt maha rahustada. Vanemad uskusid igat ta sõna, kuid nende hinge puges ka väike kartus, kui nad vaatasid Mia silmadesse ja nägid, et sealt on sära kadunud.

Möödus mitmeid kuid ja Miast polnud kuulda ei kippu ega kõppu. Koolis hakati muret tundma, miks pole tüdrukult ühtegi teadet tulnud, millal ta saaks kooli tagasi tulla. Nõnda otsustas direktor koos haldjatüdruk Sofiaga sõita Mia koju. Kuid päralt jõudes tabas neid hoopiski ootamatu üllatus. Mia vanemad ütlesid, et tüdruk oli tulnud koju, kuid kohe sealt ka minema läinud, sest kool olevat ta saatnud kuhugi kõrgemasse võlukooli, sest tema võimed olid liiga tugevad. See kõik pani Mia vanemaid, direktorit ja Sofiat muretsema. Keegi ei osanud öelda, miks võis tüdruk sedasi valetada, ent siis meenus direktorile, mida võlur oli talle rääkinud.

„Orcus, mida me nüüd küll teeme? Meie tütar on selle võluri käes ja ta teeb kõik endast oleneva, et Miast saaks musta maagia valdaja.”

Minerva ei suutnud oma meelhärmi tagasi hoida ja tema peas keerlesid üksnes halvad mõtted. Kuid see ei kestnud kaua, järsku avanes maja uks ja sisse astus

Mia. Ta oli palju muutunud. Tema mustad juuksed tundusid veel tumedamad ja silmad veel sinisemad, kuid tema südames oli toimunud vastupidine muutus. Ta süda oli täis julmust ja viha kogu maailma vastu.

Mia ema jooksis tüdruku juurde ja embas teda tugevalt.

„Tütreke, kus sa ometi olid? Me nii muretsesime su pärast.”

„Ma ju ütlesin teile, et lähen seitsme maa ja mere taha, et õppida.”

„Kuid miks sa koolile valetasid?” manitses isa oma tütart.

„Mul polnud valikut. Nad ei oleks mind lasknud ilma teie loata ja selleks tuligi välja mõelda, et teie haiged olete.”

Keegi ei mõistnud, kuidas sai Mia seda kõike nii külma südamega öelda, ilma et ta oleks korra hääbi tundunud. Ta oli pigem uhke, et valetas nii oma koolile kui ka vanematele. Isa märkas tüdruku kaelas kuusirbiga keed ja ta mõistis, millega tüdruk tegelikult tegeles. Tema hinge puges hirm, et võlur tahabki Mia headust kaotada, et temast teha kõigi aegade õelaim võlur. Orcus rääkis sellest Sofiale, sest ta uskus, et ehk Mia parim sõber suudab tüdruku meelt ja südant muuta.

Mia istus oma toas ja luges raamatut, hetk hiljem koputas keegi ta uksele.

„Mia, see olen mina, Sofia. Kas ma võin sisse tulla?”

„Eks sa tule, kui sul midagi targemat teha pole.”

„Mia, mis sinuga lahti on? Sa pole enam seesama Mia, kellega mina sõbraks sain.”

„Mina olen ikka seesama Mia. Sina oled see, kes on muutunud.”

„Mia, palun räägi mulle, mis sinuga toimub, et sa sedasi käitud.”

Mia teadis, et Sofial oli õigus, et tegelikult on Mia see, kes on muutunud. Kuid ta teadis ka seda, et võlur oli tal keelanud rääkida, mis tegelikult toimumas oli. Tema peas sündis kaval idee: „Ma ei saa öelda Sofiale, et mina ja võlur kavatseme kätte maksta kõigile neile, kes meile liiga on teinud või valetanud.

Kuid ma ei saa Sofiast enne lahti, kui olen talle piisavalt hea vastuse andnud. Pealegi, see haldjatüdruk ei ole midagi muud kui vaid üks tavaline plikatirts, kes igale poole oma nina topib. Seega kõige kasulikum on temast lihtsalt lahti saada."

Mia näole tuli kaval muie ja ta vaatas Sofiale otse silma ja lausus: „Sofia, mu kallis sõbranna, sa pole mulle kunagi meeldinud. Sa oled lihtsalt üks haldjatüdruk, kellega ma pidin hästi läbi saama, kuna me käisime ühes koolis ja jagasime tuba. Kuid sa pole minu jaoks kunagi eriline olnud."

„Mia, kuidas sa saad mulle nii öelda? Me oleme ju parimad sõbrad. Sa tead kõiki mu saladusi ja mina sinu omi. Miks sa järsku sedasi käitud? Kuhu kadus sinu südamest headus?"

„Luba mul naerda. Ma olen lihtsalt hea näitleja. Nüüd kao mu toast ja ka mu elust. Ma ei taha sind mitte kunagi enam näha."

Sofia süda murdus ja ta jooksis Mia toast välja. Mia vanemaid kurvastas tütre käitumine veelgi rohkem ja üha enam mõistsid nad, et selle kõige taga peab olema see neetud võlur. Järgmisel õhtul tuli võlur Orcuse ja Minerva ukse taha. Ja siis saigi teoks see, mida Mia vanemad kõige enam kartsid. Võlur tuli, et Mia endaga kaasa võtta ja kuna Mia oli nii sügavalt võlurit uskuma jäänud, läkski ta temaga kaasa. Mia lahkumine tõi endaga kaasa suure katastroofi. Tüdruku isa jäi väga haigeks ja kõik kodused toimetused pidi Minerva üksi ära tegema, see kurnas vaest naist nii väga, et igal õhtul valas ta kibedaid pisaraid nii mehe kui ka tütre pärast. Möödusid kuud, kuid Orcuse tervis ei paranenud ja iga päevaga jäi ta aina nõrgemaks, kuniks ühel tormisel ööl ta suri.

Samal ajal, kui Minerva ja teised külaelanikud Orcust ära saatsid, astus vāravast sisse võlur, tema kannul ka Mia, kellest oli sirgunud noor ja kaunis daam. Ta kandis musta maani kleiti ja suurt kübarat, mis varjas pooleldi tema nägu. Võlur muigas, kui nägi, et Orcuse elu oli vahepeal lõppenud. Ta sosistas Miale paar võlusõna, mis pimestas tüdruku silmi ning ta hakkas täitma kõiki võluri käske, ilma et oleks märganud oma ema ja vaest isa, kes suurest kurbusest silmad igaveseks sulges. Mia hakkas hävitama kõike, mis tema teele ette jäi. Esmalt

süütas ta põlema maja, siis lauda ja kuuri. Kuni hooned põlesid, suundus ta oma leegitsevate silmadega ema suunas ja paiskas ta ühe ainsa hoobiga teisele poole aeda, nii tegi ka ta kõigi teiste inimestega, kes üritasid teda takistada. Kuid kui ta kirstuni jõudis ja nägi seal oma isa lamamas, selgines ta pilk ja suured pisarad voolasid mööda ta kaunist nägu alla. Ta tõstis pilgu ja nägi, kui paljudele ta halba oli teinud, siis mõistis, et võlur oli teda vaid ära kasutanud. Ta pööras oma pilgu võluri poole ja lausus: „Sa valetasid mulle! Kogu see aeg, mil ma su juures õppisin, oli sinu peas vaid üks ainus soov - teha haiget minu perele ja kõigile neile, kellest hoolisin. Sinu pärast jäin ma ilma oma parimast sõbrast ja nüüd ka isast. Ma vihkan sind."

Mia tõstis oma võlukepi võluri suunas, lausus loitsu ja ühe hetkega oli võlur pikali maas. Kuid sellest ei piisanud, et võlurist jagu saada. Mia ja võluri vahel oli suur võitlus, mis laastas kõik. Lõpuks langesid kaks võimast võlurit maha ja jäid sinna lamama. Ainus, mis tol hetkel veel elujõulisena ja tervena püsti seisis, oli roosipöösas, mille Mia oli kunagi terveks ravinud ja millelt võlur oli ühe õie murdnud.

Järgmisel hommikul ärkas Mia oma voodis. Ta oli segaduses, sest kõik oli endine, miski polnud põlenud ega laastatud, vaid seisis nii nagu vanasti, kui ta veel väike tüdrukutirts oli olnud. Mia tõusis voodist ja kuulis, kuidas ema köögis askeldas. Ta astus vaikselt ukseni, avas selle ja nägi, et köögilaua taga istus tema isa ja luges värskeid hommikusi lehti. Ema tegi pannkooke ja Tuki magas ukse ees vaibal. Mia ei mõistnud midagi, ta sulges uuesti oma toa ukse, kõndis peeglini ja nägi, et ta on ikka veel noor daam, kes oli eelmisel õhtul kõik hävitanud. Ta lausus: „See peab olema uni." Ta sulges silmad, näpistas end ja kui ta silmad lahti tegi, oli kõik ikka veel endine. Lõpuks võttis ta julguse kokku ja astus kööki. Isa tõstis pilgu ajalehelt ja ema pani värsked pannkoogid lauale.

„Tule, tütreke, hakkame sööma."

„Mia, mis sa seisad nüüd seal nagu sammast, kas sa ei kuulnud, et ema palus meil sööma hakata."

Mia ei saanud aru, miks ema ja isa käitusid, nagu poleks midagi juhtunud. Ta küsis:

„Ema, isa, kuidas see võimalik on, et teie olete elus ja terved ning et meie kodu samuti veel alles? Ma ju hävitasin kõik, kui eile võluri tapsin.”

Ema ja isa puhkesid naerma. Pärast pikka naermist tõusis isa lauast ja kõndis tütrele, võttis ta õlgadest kinni ja lausus: „Pärast kõiki neid aastaid on sinul ikka veel väga elav fantaasia. Sa jõudsid eile väga hilja öösel koju ja langesid kohe voodisse magama.”

Pärast hommikusööki läks Mia aeda ja nägi, et roosipõõsas, mille ta kunagi terveks ravis, oli närbunud. Ta lähenes põõsale ja leidis okste vahelt üheainsa punase õie, mille varre küljes oli kokku rullitud paberitükk. Ta avas selle ja seal seisis: „SEE OLI VAID UNI.”

See miski

Abituriendid meenutavad

Gümnaasiumiaastad on abiturientide jaoks nüüdseks läbi ning kolmas lend on esimene, kes olnud Jõgevamaa Gümnaasiumi koolimelus tervelt kolm aastat. Selle ajaga on juhtunud nii mõndagi meeldejäädavat ja naljakat, mistõttu palusin mõnel oma lennukaaslasel neid ka teistele jagamiseks meenutada.

B-klassi kuldmedalist Sigrid peab üheks naljakamaks seigaks seda, kuidas ta aitas 10. klassis õpetajal muusikakuulamise töid parandada, ent kuna Sigridil endal olid arvestusel mõned lood valesti läinud, pidi ta lõpuks iseendale hinde "2" sisse kirjutama. Kuldmedal Sigridil sellest aga tulemata ei jäänud.

Tema klassivend Kristo leidis aga, et meeldejäädavad olid need üritused, kus ta ise sõna võtma pidi. Eriti aga salongiõhtu, mil mikrofoni katki läks ning Kristol õpetaja Sildniku sõnul seetõttu ohvitseri hääli tekkis, ajades sellega naerma terve auditooriumi. Koolikaaslastele ongi Kristo ilmselt meelde jäänud oma kõlava ja mehise hääletämbri tõttu.

Samast klassist pärit Kairi meenutab, kuidas esimesel aprillil juhtkond õpilastele tunga tegi ning kõikide klasside asukohad ära vahetas. Õpilased olid sellest muidugi parajas segaduses ning Kairi sõnul võiks sellist tempu korrata.

Kuna A-klassi õpilasele Mari-Liisile meeldib tooliga kõikuda, siis kooli tulles katsetas ta kohe ka uue maja toolide kiikumisvõimsuse ära, kuid õnnetu juhuse tõttu tõmbas klassivend enda laua Mari-Liisi tooli tagant ära ja tüdruk käis koledal kombel tooliga ümber.

C-klassi õpilane Kätleen meenutab aga, kuidas ta ükskord õpetajate päeval suure jogurtitopsiga reipalt koolimajja astus, ent fuajees meritähekesena kõhuli maha kukkus. Järgmisel hetkel oli terve tops jogurtit koridori vaibal ja diivanitel istuvate kaasõpilaste riietel. Neiu sõnul pidi ta pärast nii põrandat kui ka kaasõpilasi küürima mingi väikese lapikesega nagu Tuhkatriinu.

Minule meenub aga, kuidas ükskord vahetunnis koridorist ülikõrget häält kuulsin ning klassist välja astudes sealt meie endise direktori Alo Savi leidsin. Jõuluballist oli heelumit üle jäänud ning direktor ei lasknud sellel muidugi raisku minna, vaid hingas nalja saamiseks sisse ja jagas teistelegi. Selliseid seiku oli muidugi küll ja veel ning neid kõiki ei jõuaks ilmselt kirjagi panna, ent üks on selge – Jõgevamaa Gümnaasiumis meil igav juba ei hakanud!

Abituriendid tutipäeval

Margit Alliksaar
Terje Domaškin
Nele Graverson
Merge Ivask
Anne Jaama
Marika Järvet
Erko Jäär
Maive Kase
Tiina Kask
Neeme Katt
Andra Kirna
Marge Luhamaa
Ülle Lääne
Vello Mägi
Tiit Naarits
Maarika Nahkur

Viktor Nõmm
Maret Oja
Merle Ojamets
Urve Olesk
Kristiina Orm
Silja Piir
Riina Reimand
Helle Roop
Annika Rüütli
Lianne Saage-Vahur
Rita Sildnik
Ulvi Tiisler
Maire Tuimets
Veronika Pook
Ljudmila Vahtla
Rainer Vösaste

A-klass

Antonov Merilin
Kallis Liisbeth
Kleimann-Leimann Stenver
Kütt Kaspar
Leiten Lauri
Liivamägi Jaagup
Lääne Hanna Kristiina
Meos Maris
Mändoja Kristi
Noormägi Alver
Pavlov Jane-Ly
Pindis Rait
Päären Mari-Liis

Roos Martin
Saariste Hannes
Sonn Anne-Mai
Taniloo Karl-Kristjan
Truuts Brit
Tulp Robin
Vilgats Johanna Maria

Klassijuhatajad:
Maive Kase
Veronika Pook

B-klass

Beilmann Kätlin
Dengo Marianne
Everest Raido
Guske Hanna-Riin
Kaaver Triin
Kase Elerin
Kavetski Oksana
Kiipus Ronald
Kiisler Kermo
Laurikainen Sigrid
Lill Silva
Lillepärg Kristo
Lööke Siim-Sander
Major Ragnar
Margens Andro
Mehide Kadri

Miku Raiko
Milinevitš Diana
Olesk Urmo
Pint Taavi
Päll Markus
Püss Joel
Sildnik Mari
Sirel Reigo
Säärits Kättri-Avelin
Tamm Kairi
Voolaid Taavi

Klassijuhatajad:
Ulvi Tiisler
Riina Reimand

C-klass

Jõgevamaa Gümnaasium september 2015

Ant Erki
Arula Geelia
Aunpuu Mariann
Heinola Stina
Järv Kerly
Kalev Helina
Laredei Reelika
Malm Helje
Mangus Mattias
Margens Marleen
Mihkelson Mario
Noormägi Kätleen
Rihma Karli
Saar Stella

Saar Sigmar
Saareleht Sten
Sikora Annete
Sirel Tanmar
Tilk Rainer
Traks Martin
Uueda Mirko
Vaabla Jaanus
Vöörmann Rauno

Klassijuhatajad:
Merle Ojamets
Helle Roop

Jõgevamaa Gümnaasium september 2015

Aare Laura
Aare Lelii
Annuk Kaimo
Arras Liis
Helm Mihkel
Kabral Kadri
Kiitsak Kairo
Kupits Evelin
Nael Artur
Palmiste Kerle

Reinas Kristin
Šamalova Karoliina
Sellak Venno
Taim Sten
Valk Ant

Klassijuhatajad:
Rainer Võsaste
Ülle Lääne

Bortnik Oleg
Dubinin Tarvo
Kaarend Almar
Kadai Ragnar
Kuusk Marilin
Käosaar Kristofer
Lehtla Birgit
Luik Ralf-Robert
Meeru Maris
Meister Marnet
Mikk Kaidi
Murd Joosep
Mägi Hanna

Pent Mihkel
Puusta Märt
Pärtelpoeg Kreete
Reiman Hindrek
Roosipõld Kerlyn
Rumask Ketrin Elery
Tiido Helena
Toming Ave
Valanouskaite Rimante
Voojärvi Laura-Liisa

Klassijuhatajad:

Neeme Katt
Urve Olesk

Djomin Eva-Maria
Einamann Mathias
Jegorov Sander
Järvelt Jessica
Kallas Kätlin
Karu Rezete
Kukk Karl
Laurikainen Ingrid
Loide Kaarel
Loorits Iiris
Läänemägi Laura

Meitus Tomi
Mikko Raido
Pint Kristjan
Pükkenen Katryna
Tänav Karl Jürgen
Vooder Maria-Elisabeth

Klassijuhatajad:

Tiit Naarits
Merge Ivask

Jõgi Jasper
Kallis Annabel
Kalm Martin
Koll Rando
Laane Ainar
Lääne Allar
Mangus Eliisa-Marie
Muttika Kätlin
Nittim Ken
Pendonen Viktoria
Pent Grete

Pindis Marjerita
Ranne Felix
Rebane Maarja
Reiman Marek
Sakarinin Mario
Sikora Kaisa
Tennokese Hanna-
Maria
Traks Marita
Tupits Karolina
Vaher Kärt

Variksoo Kristjan
Värnik Andra
Virkus Karoliina
Visnapuu Kätlin
Voolaid Tauri
Õim Annar

Klassijuhatajad:
Anne Jaama
Silja Piir

H-klass

Jõgevamaa Gümnaasium september 2015

Bender Naatan Johannes
Haaviste Hendrik
Indus Lauri-Robert
Kaarepere Jaak Martin
Kauss Aare
Kinks Liina
Kossarev Ilja
Liin Külliki
Lillepärg Keili
Mikko Kertu
Nõmm Fred

Oja Mart
Paluoja Laura
Papli Marit
Põldes Anett
Rosin Matias
Saar Annabel
Sang Kaivo
Schneider Annabel
Sei Katarina
Talja Andra
Taul Karl

Tihemets Deisi
Tiits Maarja
Tompel Theresa
Uiga Kert
Villak Marion
Õun Andreas

Klassijuhatajad:
Maret Oja
Ljudmila Vahtla

Adamson Alondra

Aru Kärt

Djakonova Keiti

Harend Helina

Klaos Hindrek

Kolberg Peep

Lillemägi Marii-Anett

Lillik Villu

Maide Margit

Margens Triinu

Ojasaar Mareeta

Paas Mathias-Hendrik

Pettai Bert

Raja Angro

Riiman Elen

Rosenberg Kadi

Saluste Kaisa

Sammel Diana

Sinimets Triinu

Šteinbacht Anton

Zarin Janek

Taavet Carmen

Tammeväli Indrek

Terjung Thea

Toomemägi Mari-Liis

Vaher Rasmus

Vilt Andreas

Õunapuu Sander

Klassijuhatajad:

Nele Graverson

Annika Rüütli

Jõgevamaa Gümnaasiumi 3. lend

A-klass

Merilin

Suur kunstihuviline, kaitseliitlane ja väitleja. Kümnest klassist mäletatakse teda kindlasti roosade juuste ja platvormkingade järgi. Ka nüüd on Merikal omapärane stiil, mille ta suurepäraselt välja kannab. Oskab erinevate teemade puhul filosoofiliseks minna ning asju keeruliseks mõelda. Merilin on alati rõõmsameelne ja muretu – ükski probleem ei ole selline, mille pärast tujul langeda peaks laskma.

Liisbeth

Liisu on mitmekülgsest andekas tütarlaps, kes on eeskujuks tervele klassile. Kui teda mujalt kooli pealt leida ei õnnestu, siis on ta ilmselt koos Hanna ja Brituga vetsus. Väga usaldusväärne ja optimistlik. Helge pea matemaatikas, kus ta viimasel ajal eriti palju pingutama on hakanud ning klassile silmi ette teeb. Armastab vestelda sotsiaalvaldkonna teemadel, see on teda juba aastaid paelunud. Klassi kõige tublim sportlane, suurepärase treeningukaaslane. Suurimaks kireks ongi kergejõustik.

Stenver – Stennu

El capitano. Biokeemik ja füüsik. Jalkastaar. Klassi kõige temperamentsem ja otsekohesem noormees. Suskab alati sarkastiliste, ent naljakate ütlustega. Kaotab vahel sihi, ent meelepärastes tegevustes ületab kõigi ootused. Unustab ennast matemaatikatunnis tihti telefoni. Kunagi oli hea arvutimängudes, nüüd on temast saanud jalkaäss. Hetkel Jõgeva Wolveside kapten, ent ilmselt tulevane Eesti koondise kapten. Pärast raskeid treeninguid laseb tavaliselt auru välja Saksa pubis tantsu vihtudes.

Kaspar – Nascar, Kapsar, Kassu

Saab hästi jänestega läbi, Laiuse maahärra, meeldib poksida. Staar-autojuht, lihtne Voore-tagune Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilane, kes ei pelga kirjandite eest hinnet "4" saada. Laululind, kes sarnaselt kõigile A-klassi poistele ei häbene tunni ajal laulda, hoides klassis meeolelu pidevalt üleval. Ei möödu ühtegi nädalat, mil ta saiakestega klassi ei ilmuks. Üritas kunagi isegi tootumiskava järgida, aga kohviku saiad on ilmselgelt liiga head. Isegi kui matas midagi aru ei saa, siis alla ka ei anna. Tegelikult väga hea peaga ja hinded oleksid kindlasti paremad, kui tal endal oleks rohkem viitsimist. Vahel käib tundide ajal "korra ära". Ükskord läks tundide ajast autoga teenindusse autopirni vahetama.

Lauri

Intelligentne noormees, kes on endas alati 100% kindel ning kui ta midagi ütleb, siis nii ta ka mõtleb. Tühja juttu Lauri ei aja. Eriti taibukas on Lauri IT-alal ja teab arvutitest väga palju. Lahke poiss, aidanud teisi mitmeid kordi koduste ülesannetega, eriti reaalainetes. Ta on alati kõige esimesena klassis. Üldiselt tagasihoidlik ja omaette hoidev. Lauri jaoks ei ole tahvel kunagi täis, alati leiab mingi augu, kuhu ülesanne teha. Viimasel ajal matemaatikas koduseid töid kontrollides kuuleb temalt tihti: "Eee.. seda mul kahjuks ei ole."

Jaagup

Straight outta Sadala, Kantküla, Jõgevamaa. Tema peamine liikumisvahend on Atko liinid. Poiss, kes iga päev on kooli ukse taga juba kell 5, et esimesena majja sisse pääseda. Matemaatika kontrolltöö ajal meeldib talle kätega binoklit teha ja sellega aknast välja vaadata. Koduste tööde kontrollimisel ütleb ta aga alati, et kõik on valesti tehtud, ent tegelikult see nii ei ole.

Hanna Kristiina

Sportlik ja rõõmsameelne. Kipub oma oskusi alahindama, kuid on tegelikult väga andekas. Vahetunnis leiab teda ilmselt vetsust koos Liisbethi ja Brituga. Võtab sööklast alati õunu kaasa, et hiljem nendega oma sõpru varustada. Lisaks, kui kellelgi nätsu, kätekreemi või peavalurohtu on vaja, aitab Hanna alati hädast välja.

Maris

Kõige vanem neiu klassis. Väga loominguline ja leidlik, leiab alati midagi, millega meid huvitavaks ja silmapaistvaks teha. Kehalises oli Maris soojendusjooksus teistest alati pika puuga ees ning ka palli eest võitles elu hinnaga. Ettearvamatult ja julge. Suudab alati üllatada. Värvikas isiksus ning ka välimuses on neoonsed ja erksad toonid täiesti esindatud.

Kristi

Tulihingeline kergejõustiklane ja kaitseliitlane. Sport on tema elus väga tähtsal kohal, koolis kuuleb tihti teda treeningute üle arutamas. Inimene, kelle jaoks pole ükski mägi liikumatu. Väga sihikindel - kõik, mille Kristi endale pähe võtab, teeb ta teoks. Suudab oma särava isiksusega isegi kurvad olukorrad rõõmsaks muuta. Meie klassi lingvist: oskab tervelt 4 võõrkeelt. Huulepalsami ja kätekreemi jagaja, hoolitseb selle eest, et kõigi nahk oleks pehme ja siidine.

Alver

Heal lapsel mitu nime ja Alveril on neid palju: Üllar, Allar, Ülver, Ülle, Allu. Külamees, kes enamiku elust veedab oma helesinises VW Passatis, tihti on see pungil naistest. Jala ei käi ta isegi sööklas. Väga kindlameelne ja kangekaelne noormees. Tulihingeline vaidleja, vaidlustes ei anna ta mitte kunagi alla. Vene keele tunnid veedab enamjaolt ennast maailma asjadega kurssi viies. Aastate jooksul on Alver endale uhkusega omandanud klassi kõige mitteoetavama käekirja omaniku tiitli.

Jane-Ly – Paavo

Otsekohese ütlemisega ja sihikindel tüdruk. Kui kelleltki kodutööd maha vaadata ei saa, siis Jane-Ly ikka aitab. Autod vahetuvad tal tihti - kord Alfa Romeo, kord 5. seeria BMW, kord Ford. Alveriga koos moodustavad Puurmani tiimi.

Rait

All right! Karate-kid. Viks ja viisakas poiss. Meie klassi keelemees – temale kuuluvad lennu parimad ja sisukaimad kirjandid, emakeeles Raidile konkurentsi pole. Saavutab väga häid tulemusi erinevatel olümpiaadidel. Alates päevast, mil Alver endale auto sai, ei käi ka Rait enam jalgsi sööklas. Klassi kõige konservatiivsem. Teab, et kui tal on õigus, siis tuleb selle eest ka seista. Temaga on täiesti võimatu vaielda, ta jääb oma arvamusele alati kindlaks. Väliselt muistne viiking, ent tegelikult hingelt soe ja pehme. Peab tähtsaks iidseid traditsioone ning hindab ilu.

Mari-Liis – Mari

Klassi kümneline. Meie tegusaim ja eeskujulikem neiu. Endine õpilasesinduse president, Liblikapüüdja ja kunstnik. Pisike tüdruk, ent suured teod – ehe näide sellest, et kes teeb, see jõuab. Tõeliselt andekas ja heatahtlik. 10 aastat kunstikoolis ja üdini viielised tunnistused gümnaasiumis on andnud talle helge ja loomingulise pea, mistõttu kõik, millele Mari käe külge paneb, muutub kullaks. Suudab oma laia silmaringiga ka kõige jäigema inimese mõtlemata panna. Innustab tervet klassi võimatuna näivaid takistusi ületama. Isegi kõige keerulisemad

ülesanded saavad Mari-Liisi kätes selge ja loogilise lahenduse. Kui kellelgi matemaatikas midagi tehtud ei ole, siis Mari päästab päeva, sest temal ikka on. Astub alati terve klassi eest välja, koos Johannaga on nad meie emalõvid. Pakatab entusiasmist ja motiveerib kõiki enda ümber paremuse poole püüdlema.

Martin – Roos, Roos, DJ M2tzu

„Saab, Saab, ikka Saab!” Geniaalsete ütlemistega naljamees, kes isegi kõige lootusetumas olukorras suudab leida mõne killu, millega kogu klassi meeleolu tõsta. Hoolitseb selle eest, et kõik ikka märkaksid, kui mõnel klassivennal uus riideese on. Ilma temata oleksid tunnid (eriti matemaatika) väga igavad. Klassi hing ja süda, kellele ei möödu ükski suurem sündmus. Tervitab kõiki suure hoolega, eriti õpetaja Merge Ivaskit. Meie klassis ei ole vist kedagi, kellele Martin mõnda hüüdnime poleks andnud. Julgusest ja enesekindlusest Matul puudu ei tule, tõeline liider ja kambavaim. Armastab laulda

ja häälitseada.

Hannes

Raske keldrivatt. Samuti Passati kutt. Klassi priimus, kelle potentsiaali piirab laiskus. Suurepäraseid teadmised mehaanika ja tehnoloogia valdkonnas. Matemaatikatunnis kohustuslikku kirjandust lugedes saab ikka alati teemast aru. Edu võti on loogiline mõtlemine. Kui puudub pikalt koolist, siis on teada, et Hannes on jälle bändiga tuuril.

Anne-Mai

Väliselt vaikne ja tagasihoidlik, ent tegelikult peitub temas avatud ja sõbralik olemus. Nii pisikene, et õpetaja ei pane vahel tähelegi, et ta tunnis on. Võtab sõna tavaliselt siis, kui väga vaja on, ent suudab end siis alati selgesti mõistetavaks teha. Armastab spontaansid otsuseid, planeerimine on nõrkadele. Saagu, mis saab!

Karl-Kristjan – Krissu, Kristin, Kaari

Autoks on Golf ja lemmikjook on Sprite. Vahel esineb probleeme magamisega. Suudab oma asjad alati korda ajada ning vähe on juhtumeid, kus ta mingisugust vabandust välja ei oskaks tuua, olgu need siis tõesed või mitte. Matemaatikaõpetaja parem käsi ning ei keeldu ühestki ülesandest, mille õpetaja lvask talle annab, olgu selleks kasvõi markeri täitmine. Kui mata asjad on kadunud, saab ta uued raamatud sugulaselt.

Brit – Priit, Sprite, Spritt

Väga naerusuine, abivalmis ja intelligentne tütarlaps, tulevane teadlane. Tüdruk, tänu kellele oleme inglise keele tundides õppinud palju uut hobuste kohta, sest kui jutt jõuab loomadeni, siis venivad vestlused õpetajaga väga pikaks. Armastab ratsutada ja hobused on elu – eks Brit teab ise ka, mitu hobujõudu tema Mazda 6-l on. Isegi kui endal õuna järele isu ei ole, siis sööklast tulles tuleb Britule ikka mõned kaasa võtta.

Robin – Robin-mitte-eriti-odav

Siimusti autoärimees, koolis jõudis käia enam kui 2 erineva autoga. Kaitseliitlane. Taibukas ja eeskujulik noormees. Kipub tegema mõtlematuid valikuid, mida hiljem kahetseb. Muidu suhteliselt tagasihoidlik ning vaikne, kuid kui midagi ütleb, siis on see tavaliselt väga tabav. Teda ei takista üksi tundmatu võõrkeelne sõna ning suudab neist alati välja tulla nii, et keegi arugi ei saa. Esmaspäeviti kõige suurem hilineja, tema jaoks on nädalavahetus 3-päevane (laupäev, pühapäev, esmaspäev). Robini meelest on ka paaris- ja paaritu arv samad, mis positiivne ja negatiivne. Julgeb olla teistest erinev!

Johanna – Johhy, Johha, livin’ Aloha

Särasilmne ja särtsakas neiu, kes on väga julge ning seisab alati oma õiguste eest. Tänu Johanna aktiivsusele valmivad kõik A-klassi videod, sest kui salongiõhtu alguseni on 4 h, suudab tüdruk ikka kogu klassi kokku ajada ja video ära filmida ning monteerida. Vaatamata videote kiirele valmimisele, on kõik Oscarid siiski koju toodud. Kuigi Johanna panustab kooli- ja klassiellu täie rauaga, on tal ka väljaspool kooli mitmeid hobisid: käib kooris, mängib mälumängu ning kogu ta elu kulgeb tantsurütmis. Üldse on ta alati hõivatud mõne tegevusega, ent suudab sellegipoolest koolitükid õigeks ajaks ära lahendada ning olla läbinisti viieline õpilane! Klassikaaslased kirjeldavadki Johannat kui taibukat ja loomingulist tütarlast, kelle uued ja huvitavad ideed äratavad huvi ka võhikutes.

Jõgevamaa Gümnaasiumi 3. lend

B-klass

Kätlin

on omaette hoidev tüdruk, kes on üks meie klassi kuuvarjutustest – kunagi pole kindel, kas ja kui kauaks ta tundides on. Kätlin paistab kõige enam silma oma sõbraliku ja abivalmi olemuse poolest. Ise ta tavaliselt vestlust ei alusta, aga kui talt midagi küsida, siis aitab alati nii palju, kui oskab. Kindlasti kadestavad paljud tüdrukud tema pikki blonde justkui Rapuntseli juukseid.

Raido

on omapärane mees. Kõigile on teada see, et kella ta ei tunne, sest hilinemine on tema eriala. Tema jaoks ei ole probleem ka viimase tunni keskel kooli tulla. Kui õpetajad teda otsivad, siis üritab Raido ennast ära peita, mõnikord ei tule ta isegi tundidesse sellepärast. Ta on tuntud teravate ütluste poolest, milles võib leiduda ka filosoofilisi mõtteid. Tema lemmiktegevuseks on internetis leiduvate õpetuste vaatamine, kus video autor kirjutab Microsoft Wordis (Notepadis) ning hingab samal ajal mikrofoni. Praegusel hetkel on tema eesmärgiks saada Flappy Birdi skoor 1000.

Marianne

on alati meie klassi lippu kõrgel hoidnud eesti ja inglise keele olümpiaadidel, sest keelevaist on tal tugev. Ka Marianne on üks meie klassi kuuvarjutustest: koolis näeb teda sellele tal hindend alati hoiab tihti omaette, kuid kõigega andekust jagub valdkonnas.

harva, kuid vaatamata on korras. Ta klassis pigem siiski saab ta hakkama, sest tal igas

Oksana

on karmi käega suudab alati seista, asjade panemine ei ole probleem. Ta on lühim ning selle kutsutakse teda päkapikuks. naljatletakse ta näiteks ühel näitas Urmo, diivanil istudes maas, aga need horisontaalselt õhku. Oksana on tavaliselt see, kes saab kõige kiiremini valmis kontrolltööd või kirjandid – kui teised on kirjutamisega alles poole peal, siis Oksanal on juba ammu töö esitatud.

tüdruk, kes enda eest paika tema jaoks meie klassi tõttu jupatsiks või Tihti pikkuse üle, vahetunnil kuidas tal on jalad Oksanal jäid

Hanna-Riin

on meie klassi blondiin kõige paremas mõttes - ta oskab alati esitada küsimusi, mille peale keegi teine ei tule. Kui klassis keegi nalja teeb, siis Hannakale jõuab nali kohale alles siis, kui kõik on naermise lõpetanud, ning kui ta kord naerma hakkab, siis pidama enam ei saa. Igavamaid tunde kasutab ta vahel magamiseks. Klassivestluses teavad kõik, kes peitub nime Mandariin taga. Saalihokis teeb ta silmad ette isegi poistele, nii et pole ime, et kõik teda kehalise kasvatuse tunnis alati enda võistkonda tahtsid.

Triin

on kohusetundlik neiu, tänu kellele on nii mõnigi laisem klassikaaslane saanud oma kontrolltööd tehtud. Ta on konkreetne neiu, kes ei jäta kunagi ütle mata, kui miski teda häirib. Vihane Triin salvab kui madu. Ükski inglise keele tund ei möödu Triinu ja Taavi taskuteatrita. Tema päeva vaieldamatult tähtsaim osa on kohvi joomine: sealt tuleneb tema energia. Brünnett juuksevärvus ei reeda kedagi, tegelikult on ta blond - ükskord vahetunnis pani akna kinni, sest oli liiga soe.

Elerin

on vaikne ja sõbralik klassiõde, kes 95% ajast veedab Dianaga. Ta hoiab küll klassimelus tagaplaanile, kuid on sellegipoolest oluline liige meie koosseisus. Hoolimata sellest, et mängus kirjutas ta, et Saaremaa on linn, on ta siiski taibukas neiu. Elerin teab, millised on tema nõrgad küljed ning oskab paluda abi nende parandamiseks.

Ronald

on tuntud oma fraasiga “jujuustu jujuustu”. Klassis teeb ta oma kohaloleku kõigile märgatavaks. Ta suudab ka kõige tõsisemas olukorras nalja leida. Kümnenenda klassi matemaatika ülesandes ootas Ronald purskkaevu juures tüdrukut, kes pole sinna ilmselt tänaseni jõudnud. Mõistis märtsi viimasel nädalal, et peaks matat õppima hakkama. Aastast 1996 on olnud habemik, seetõttu ei peeta teda tihti gümnaasiumiõpilaseks.

Kermo

on analüütilise mõtlemisega noormees, kes on tugev igas aines. Kermo ei jäta enne õppimist, kui teema on 100% selge, mistõttu näpistab ta aega ka teistest tundidest, nt lahendab ta tihti inglise keele tunnis matemaatika ülesandeid. Kui enamiku JmG õpilaste jaoks on kooli kohvik populaarseim koht, siis tema pole 3 aasta jooksul sealt ühtegi asja ostnud. Klassis hoiab ta pigem tagaplaanile, kuid kui tal tekkis huvi võrkpalli vastu, siis oli tema esimene, kes hakkas organiseerima seda, et õpilased saaksid võrkpalli mängimas käia. Samuti ei karda ta öelda välja oma arvamust erinevatel teemadel, isegi kui see enamikule ei meeldi.

Sigrid

on neiu, kes teeb, jõuab ja puudub palju. Tema puudumised on alati olnud põhjendatud, sest tihti on need seotud mõne ürituse organiseerimisega või olümpiaadideks õppimisega. Sigrid on selline neiu, kes tegeleb kõigega, kuid see ei takista tal häid hindeid saamast. Tal on väga lai silmaring, oskab alati igal teemal kaasa rääkida ning oma arvamust põhjendada. Lisaks sellele, et tal on väljaspool kooli väga palju tegemist, võtab ta alati enda peale ka klassiga seotud ülesanded. Sigridilt võib nõu küsida, sest ta aitab alati. Jõuab elus kindlasti kaugele.

Silva

on hakkaja neiu, kes teeb metsas olles paljudele poistele silmad ette. Pea iga vaba nädalavahetus läheb tal selleks, et ta saaks oma Kodutütred õpetada või nendega koos midagi huvitavat ette võtta. Vaatamata sellele, et ajagraafik on tal pidevalt täis erinevaid tegevusi, jõuab ta aktiivselt kaasa lüüa kooli sündmustes ning ka kodutööd on tal pea alati tehtud. Matemaatikas suudab ta teha kõige

ajuvabamaid vigu, kuid kui ülesanne on tal lahendatud, siis alati seda kõige keerulisemat viisi, sest miks minna otse, kui saab ka ringiga. Ka teistes valdkondades suudab ta mõelda kastist välja ning vaadata asju teisest vaatenurgast.

Kristo

on meie klassi suurim patrioot, kes läheks juba praegu esirindel võitlusesse, kui võimalus vaid antaks. Väga palju oma vabast ajast veedab ta Kaitseliiduga metsas olles, kuid sõdurielust ei suuda ta ka tsiviilis lahti öelda: sõdurisaapad sobivad ka koolis vahetusjalanõudeks. Kristol on ka salajasi andeid – nimelt on ta hea näitlemisoskusega, sest kord, kui ta kümnendas mängis purjus inimest, tahtsid Päästeameti töötajad teda alkotesti tegema panna. Tema nime kirjutamisega on meil klassis alati nalja

saanud, sest kunagi ei tea, kas täna istub klassis Kristo, Krista või hoopiski kolmas isik.

Siim-Sander

on meie klassi romantik, kes alati lõõritab nagu lõoke ning ühestki tunnist ei puudu tema laul või rütmilöömine. Lisaks sellele, et tal on oma bänd ja ta tantsib rahvatantsu, on ta üks meie helgemaid päid. Vahel aga lööb Siimul välja teine pool, näiteks siis, kui ta õpetaja Mareti küpsise laua pealt ära sõi. Lisaks küpsistele meeldib talle ka maiustada lihapirukatega, mida ta kooli kohvikust iga päev vähemalt kolm ostab. Ta mõtleb alati positiivselt, mistõttu pole keegi kuulnud, et ta kellestki/millestki halvasti räägiks. Vabal ajal õpib iseseisvalt kitarri ja klaverit ning monteerib klassivideoid.

Ragnar

on meie klassi kossuäss, sest kolmesed on tema eriala (kui on hea päev). Tema kohta kehtib väga hästi lause: "Loll, kes vabandust ei leia!", sest Ragnar pole loll. Ta leiab alati vabanduse. Tema jaoks on tähtsam leida reede õhtuks plaane kui parandada mõni hinne. Mälumängus tähtis tegelane, kes teab kõike korvpallist, samuti on ekspert inimeste äratundmises pildi pealt. Ragnarite teine pool on Urmo, nende sosistamist ja itsitamist on tihti eesti keele tunnis kuulda. Lootus varem sööma saada kaob alati viimasena.

Andro

on pühendunud ja kohusetundlik mees, kes on ajaloo huviline ja väga abivalmis. Andro kohta kehtib kõige paremini lause: “Vaga vesi, sügav põhi.” Ta tundub vaikne, kuid temaga lähemalt tutvudes avastad, kui humoorikas ja jutukas ta tegelikult on. Talle on väga iseloomulik tema ilmekus. Kui Andro peab kõnet, siis kõik kuulavad, sest ta suudab ka kõige igavamalt juttu tohutult ilmekalt ja vahvalt esitada. Ükskord kehalise kasvatuse tunnis üritas ta teha *scorpion kicki* ja kukkus õla paigast. Haiglas pandi narkoosi all õlg paika tagasi ja tuli keemia kontrolltööks kooli, mille sooritas 5 peale (*wadup*).

Kadri

on omapärane ja vaikne neiu, kes julgeb erineda hallist massist oma juuksevärvi valiku poolest. Samuti on ta väga loominguline inimene – ta kirjutab luulet ja proosat, mängib ukulelet ning joonistab. Tundides on tal alati pliiats käes: inspiratsioon ei hüüa tulles. Klassis olles hoiab ta pigem omaette, kuid kui temaga vestlust alustada, siis jutust tal kunagi puudu ei tule. Lisaks kõigele eelnevale on ta väga abivalmis, usaldav ja heasüdamlik neiu, kes

üritab igas asjas leida

midagi

positiivset.

Raiko

Meie klassi kõige vaiksem poiss, kuid see-eest on ta alati koolis ning teeb kaasa kõik, mis palutakse. Raiko on heatahtlik. Ta oskab väga hästi joonistada ning naudib autoga ringi sõitmist. Lisaks joonistamisele on tema üheks salajaseks andeks ka eesti keel, mida ta väga hästi oskab. Meie klassi kõige pikem poiss. Kuigi ta võib esmapilgul tunduda vaikne ja tõsine, lööb ta nägu kohe särama, kui temaga juttu teha. Väga sõbralik ja vahva. Esimene puudumine gümnaasiumis tuli 12. klassis, sest oli autokooli eksamit tegemas.

Diana

Diana jääb kõigile meelde oma hästi punaste juuste ja rõõmsameelsusega. Juuksed on üldse tema jaoks väga tähtsad. Need peavad olema alati sirged ja võimalikult punased. Väga naerusuine, pole vaja teha nalja selleks, et Diana naeraks. Samuti on ta ka väga arukas, kuid mõnikord on ka temal oma hetki. Näiteks on ta ilmselt ainus, kes teeb kalkulaatorile *restarti*, sest kalkulaatoril ei tulnud temaga samad vastused. Ta on 12 aastat olnud Kairi pinginaaber. Samuti armastab ta väga loomi ning seetõttu on talle ka tema maakodu väga oluline.

Urmo

Urmole meeldib inimesi proovile panna. Eriti meeldib talle proovile panna õpetajaid oma arvamused avaldada ja protestimistega. Tal on alati põhjendus sellele, miks ta koduseid töid teinud pole. Kuni lubadeni ei teadnud Urmo autodest midagi, peale seda, kui sai loada, sai temast ka Audi fanaatik. Oma autot armastab ta rohkem kui midagi muud siin maailmas, hoolimata sellest, et tal sellega pidevalt mingeid probleeme on. Tema üheks oskuseks on kõigele läheneda loogiliselt. Sellega on ta suureks abiks oma meeskonnale mälumängus. Hoolimata sellest, et ta oma

avameelsusega vahel paljusid inimesi ärritab, on ta siiski oluline liige meie klassis ning suudab meid ka naerma ajada.

Taavi P.

on meie klassi kunstnik, kelle pliiatsist sünnib just tihti pilte autodest. Tema hovid vahetuvad tihti, kuid alati on ta paistnud silma jalgpallis. Ta on huvitatud erinevatest sõiduvahenditest - ta teab kõike autodest ning vabal ajal sõidab ning putitab BMXi. Koolis hoiab ta pigem omaette, kuid pärast tunde näeb teda tihti *skateparkis* teistega trikitamas. Hoiab meie klassi au mälumängus.

Markus

Paare on meie klassis palju ning üheks neist on kindlasti Markus ja Joel. Neil kahel on alati väga salapärased ilmed, justkui oleks nad millegagi hakkama saanud. Markuse jaoks on tähtsaim tema BMX. Iga kuiva päeva veedab ta rämbil uusi trikke harjutades. Paraku aga lõppevad need tihti kurvalt ja seetõttu on Markusel kipsis olnud nüüdseks ilmselt kõik jäsemed. Tema teiseks salajaseks kireks on erinevad käsitööd. Näiteks meeldib Markusele ise valgeid T-särke värvida ja need tulevad tal ka väga lähedalt välja. Iseloomult on ta väga tore ja sõbralik. Poistega julge praalija on tüdrukutega aga leebe ja tagasihoidlik. Meie klassi üks särasilmadest ja Naljaninadest.

Joel

on meie klassis kõige naerusuisem poiss. Kui Joel naerma hakkab, siis hakkavad teised ka, sest ta naer on nii naljakas. Tavaliselt on Joel seal, kus on ka Markus, nad on nagu sukk ja saabas, kes alati kõike koos teevad. Tunnis on Joel tavaliselt üks nendest, kes tööd kaasa ei viitsi teha, aga kui tahaks, siis saaks kõigega suurepäraselt hakkama. Joeli üheks iseloomustavaks märksõnaks on autod, ta teab autotehnikast palju ning õhtuti võib teda kohata linna peal oma autoga rallimas.

Mari

on meie klassi pesamuna - ei ole möödunud ühtki päeva, mil talle seda meelde ei tuletata, kuid vaatamata sellele paistab ta alati silma oma täiskasvanulikkusega. Klassis olles on ta loomult vaikne, kuid sõprade seas lööb temas välja pool, mis pakatab energilisusest ning huumorist. Triinuga koos olles moodustavad nad tasakaaluka duo - Triin ütleb kõik, mis mõtleb, ning Mari täiendab. Telefonis olles vaatab ta tihti erinevaid toidupilte ning seetõttu on tema aruteluteemaks tihti ka erinevad toidukohad ning head maitseelamused.

Reigo

on üks nendest, kes esialgu tundub vaikne, kuid lähemalt tundma õppides võib öelda, et seda ta pole. Paistab silma oma tumeda hääletämbriga ning pidevalt muigel oleva suuga. Tavaliselt kiilakas ja kitsehabemega, ilma habemeta hakkaks ta näol külm. Kreeka ning Egiptuse jumalad on tal alati kogu aeg meeles, sest mängib Smite'i ja God of Wari. Reigo on tuntud oma hiiglasliku masina poolest, mis kooli parklas auväärt kohta hoiab, kuid tema sõiduuskustes võib kahelda. Vahepeal meeldib talle teisi kiusata ning lifti nuppudega mängida. Oskab hästi matemaatikat, aga seda ainult siis, kui viitsimist on.

Kätri-Avelin

Kätri jõuab igale poole. Kätu jõuab tantsida, laulda, hästi õppida ning endiselt rõõmsameelne olla. Tihti on ta küll väsinud, sest eelmisel päeval oli mõni esinemine või trenn, kuid sellegipoolest ei vaja ta palju, et taas särama lüüa. Talle meeldib palju teha ning igal pool abiks olla. Poistele on ta võrdne vastane jalgpallis. Lisaks jalgpallile on ta ka maadluses saanud tohutult medaleid. Nii mõnigi ilmselt arvab, et Kätri päev on pikem kui teistel, sest ta jõuab 24 tunni jooksul väga palju asju korda saata. Ta on kindlasti meie klassi üks eredamaid tähti oma naeru ja rõõmsa olekuga.

Kairi

on väga kohusetundlik neiu. Võtab tihti enda peale väga palju vastutust, kuid sellegipoolest on tal alati kõik õigeaegselt tehtud. Tuleb kooli ka iga päev pool tundi varem, sest muidu tunduks talle, et hakkab hiljaks jääma. Kairi julgeb teha kurja häält, kui klassis hakkab lärm liiga suureks minema, ning tema etteheitev pilk töötab eriti hästi just Urmo peal. Ta sõna maksab meie klassis alati, oskab kõik lühidalt kokku võtta ning teistele asja selgeks teha. Kairi abi ning mõistliku suhtumise peale võib alati kindel olla.

Taavi V.

Taavi on meie klassi aku. Ta suudab oma tohutu energia, naeru ja naljadega kõikidesse rõõmu süstida. Kui mitu tüdrukut klassis korraga naerab, siis on Taavi selles suure tõenäosusega süüdi. Ta ei tule kooli kunagi, ilma et oleks soengu teinud ning peole minekuks peab ka tema ennast üles lööma. Tema kireks on jõusaal. Seal meeldib talle veeta suur osa oma vabast ajast. Lisaks sellele suudab ta ka hästi õppida ning hinded on üldse tema jaoks väga olulised. Tema jaoks on oluline ühtsus ning seetõttu ei lepi ta ühegi põhjendusega, kui keegi klassi ühistest tegemistest osa ei saa võtta.

Jõgevamaa Gümnaasiumi 3. lend

C-klass

Erki

Mees, kes üritab alati toime tulla võimalikult vähese vaevaga. Väljastpoolt tundub karm, seestpoolt aga pehme. Erkil on peaaegu iga päev mõni uus lauluviis varrukast võtta, mida ta ka oma klassikaaslastele laulab. Ta hilineb tihtipeale tundi, sest ei leia parkimiskohta. Pole vist ühtegi päeva, mil Erki oleks jalgsi kooli tulnud. Tal on 3. seeria bemm, mille puhtusest ta väga hoolib. Tal on alati oma arusaam erinevatest asjadest ja ei karda seda välja öelda. Erki on üks kuldse kolmiku liige. Erkil on ka varjatud anne, mis tuli välja, kui võitis kohtumisel kirjanikega raamatu järgmise luuletuse eest: „Lund sajab, tegelt mitte.“

Geelia

Meie klassi arukas blondiin. Geelial on kodused tööd alati tehtud ning ta ei jäta ka teisi hätta. Ta rõõmsameelsus on nakkav. Teda on kindlasti ees ootamas väga suur tulevik. Oma teadmisi paneb ta proovile ka mälumängus. Varem on Geelia tegelenud kitarrimängu, kunsti ja tantsimisega. Ta on kindlasti ka suur eksperimenteerija: neiu on ära proovinud palju erinevaid juuksevärve, mis on kõik sobinud kui valatult.

Mariann

Mariann on väga aktiivne ning elav neiu, keda võib näha esinemas igal aktusel ja kontserdil. Armastab tantsimist, laulmist ja tähelepanu ning ei karda enda arvamust avaldada. Kooli, tantsu ja laulu kõrvalt leiab Mariann aega ka tööl käia. Tema kohta võib kindlasti öelda, et kes teeb, see jõuab. Mariann on juba hommikul vara rõõmsameelne ning tema naeru on kuulda üle kooli. Ta ei lähe ühtegi tundi ilma teetassita. Marianni peale võib alati loota, kui viimasel hetkel meenub, et järgmisel päeval on kontrolltöö tulemas. Tal on alati kordamisküsimused vastatud.

Stina

Kui Mozart oleks mänginud akordionit, siis jääks ta Stinale alla. Stina on väga eestimaine ning oskab une pealt mängida peaaegu kõiki eesti rahvalaule. Peale muusika meeldivad Stinale veel banaanid ja Minionid. Teda võib alati kooli peal näha koos Helinaga. Pigem tagasihoidlik, kuid muidu tark ja kena noor neiu.

Kerly

Kerly on rõõmsameelne tüdruk, kellele meeldib naerda. Kui klassis toimub mõni arutelu, siis Kerly poolt tuleb alati mõni kild, mis kõiki naerma ajab. Ta tegeleb tantsimisega ning on ka väga aktiivne, kui asi on seotud millegi korraldamisega. Väga elav tüdruk, tal on alati kõige kohta oma arvamus ning ei karda seda välja öelda. Väljastpoolt võib Kerly tunduda ülbe, kuid tegelikult on ta väga vahva tütarlaps. Mirko naaber.

Kätleen

Kätleen on üks klassi aktivistidest ning on väga paljud klassi kohustused just enda peale võtnud. Ta on väga vastutulelik tüdruk ja väga laia maailmavaatega. Kätleen jõuab kõike ja ikka on tal energiat üle. Vahel on ta täielik tuulepea ning unustab asju. Kui kellelgi teisel ei juhtu, siis Kätleenil ikka juhtub. Kui hullul leiutajal oleks inspiratsiooni vaja, peaks ta kindlasti Kätleeni poole pöörduma. Temast kiirgab alati positiivsust. Kätleen on väga laheda stiiliga tüdruk ning ta on meie klassi limbotšempion.

Karli

Karli on esinemistel Marianni parem käsi. Mängib väga hästi kitarri ning vahel laulab ka. Kui Karlil on tunnis igav, võib teda näha kas magamas või kujutletavat trummi mängimas. Kohe kui *skatepark*is on lumi sulanud, võib näha Karlit seal rulatamas. Tema truu Audi 80 on poiste transport sööklasse. Klassivend, kellela ei oleks tõenäoliselt ükski klassivideo valminud. Karli on väga lõbus ja humoorikas poiss, talle on pandud hüüdnimi Päikesepoiss. Karlil on alati matemaatika kodune töö tegemata, kuid see ei tähenda, et ta matemaatikas nõrk oleks. Karli peale saab alati loota.

Stella

Üks klassi kõige vaiksemaid tüdrukuid. Õpib hästi ja saab alati kõigega hakkama. Teda võib näha igal pool Reelikaga. Väga suure südamega klassiõde, tema peale võib alati loota. Kahooti mängides alati TOP 5 seas. Stella kohta sobib hästi ütlus: „Vaga vesi, sügav põhi.“

Sigmar

Meie klassi „ärimees“. Vaatamata sellele, et ta pidevalt ei viitsi, on tal tegelikult hinded korras. Sigmar on väga lahe ning hea huumorisoonega poiss. Sigmar elab koolile suhteliselt lähedal, kuid on siiski kõige suurem hilineja. Kui teda klassist otsida, leiab ta alati tagumisest pingireast. Ta jääb alati oma otsusele kindlaks ning kuulub kuldse kolmikusse. Ka tema võib alati Kahootis eesotsast leida. Kui Sigmar kuskile tulla ei saa, kõlab tema suust vastus: „Äriasjad.“

Sten

Hommikul kooli sisenedes võib alati eest leida Steni, kes all fuajees diivanil magab. Isegi direktor on talle teki peale pannud. Tagasihoidlik poiss, kellel on alati oma arvamus ning ei karda seda välja öelda. Peale esimest tundi kohvikusse minnes leiab Steni juba järjekorras seismas, et pirukaid osta. Sten näeb alati väga soliidne välja. Kui hommikul Snapchat avada, ootab seal ees Steni *snap*, mis teatab, et hommik on käes.

Anette

Meie klassi priimus, klassi au ja uhkus. Kui kodustes töödes on abi vaja, võib Annete peale loota. Tema keskmine hinne oli 5,2 juba enne seda, kui Stuudiumisse hinnet 6 sai panna. Tegeleb väga aktiivselt ratsutamisega ning on väga suur hobusesõber. Annetel on samuti kõige kohta oma arvamus ning vajadusel ütleb ta selle välja, lisaks sellele viskab mingi killu ka juurde. Väga sihikindel tüdruk. Tunnis võib pidevalt kuulda tema ja Marleeni sosinat ja naeru. Käib koolis hästi riides ning ühel päeval nädalas on tema stiiliks *casual*.

Helina

Helina on klassi pesamuna ning seetõttu on tema vanuse üle palju nalja visatud. Ta käib alati, naeratus näol, ringi ja ei tundu teadvat, mis on negatiivsus. Helina on innukas ratsaspordihuviline, kes armastab hobuseid. Ta on lõbus blondiin omapärase naeruga ning tihti võib teda naeru kihistamas kuulda.

Reelika

Reelika on vaikne ning tagasihoidlik tüdruk, kuid kui temaga vestlust alustada, räägib hea meelega kaasa. Ta oskab väga hästi inglise keelt ning matemaatikat ja aitab teisigi, kui abi paluda. Reelika on üsna salapärane tüdruk ning elab rohkem enda sisse, kuid kindlasti käib tema kohta lause „Vaga vesi, sügav põhi“.

Helje

Helje on klassi positiivseim inimene, kellele meeldib väga suhelda. Tema tulekut reedab pidevalt tema naer. Tihti naerdakse pigem Helje omapärase naeru üle kui nalja peale. Helje paistab silma oma punaste juuste ning veganlusega. Talle meeldib väga tantsida ning armastab kanda omapäraseid riideid. Ta on väga vahva ning aktiivne õpilasesinduse liige, kes oma klassikaaslaste hoiab ning aitab. Helje on tihti ka sügavamõtteline ning väga elukogenud jutuga, teades iga teema kohta kaasa rääkida.

Mattias

Mattias on tagasihoidlik, kuid edasipüüdlik poiss. Ta on klassi suurim müstika ning suletud raamat. Mattias on väga rahulik, iseseisev ning paistab silma sellega, et ei paista väga silma. Ta räägib ainult siis, kui väga vaja ning tihti juhtub, et öeldu on naljakas. Näiteks pidid esimeses bioloogiatunnis kõik ennast iseloomustama ning Mattias ütles: „Minu nimi on Mattias ning mul on pere.“ Kehalise kasvatuse tunnis jalgpalli mängides on näha, et ta naudib seda.

Marleen

Marleen on väga rõõmsameelne tüdruk, kes paistab kõige rohkem silma omapärase naeruga. Ta naerab tihti, kui klassis on täielik vaikus, ja pärast naeru on kuulda sõna „oih“ ning veel kõvemat naeru. Marleen on väga omapärane ning jutukas neiu, kes tihti Annetega tundides lobiseb. Kui keegi tunnis nalja ei tee, siis Marleen ikka teeb. Marleenil esineb tihti blonde hetki ning oma hingeloomaks nimetas ta polaarrebase. Ta pole kunagi kuri ning võtab elu vabalt.

Mario

Mario tundub alati heas tujus olevat. Ta on suur spordihuviline ning kehalises kasvatuses iseloomustab teda sõna „tööloom“, sest kui teised on juba pallimängust väsinud, jõuab Mario veel Cooperi testi ära teha. Ta on väga hea jäähokimängija ja jooksja. Mario on üldiselt vaoshoitud, kuid temaga saab alati nalja ning vastab tihti tabavalt.

Tanmar

Tõenäoliselt saab temast tulevikus suur staar, kuna ta on oma südame andnud näitlemisele ja on selles vapustavalt hea. Lisaks suurepärasele näitlemisoskusele oskab Tanmar ka väga hästi laulda. On kindlasti klassi üks omapärasemaid inimesi. Tal on kindel maailmavaade ja ei karda kunagi oma arvamust välja öelda ning selle üle ka filosofeerida. Tihti tuleb välja mõne kummalise või naljaka fraasiga, mis naerutab kogu klassi. Märkimata ei saa jätta ka Tanmari

meeldivat jõllitavat pilku, mida tihti klassikaaslastele saadab ja lausa võimatu on mitte naerma puhkeda. 2 meetrit ja 5 cm – täpselt nii pikk Tanmar ongi ja saavutab sellega kooli pikima poisi tiitli.

Rainer

Klassikaaslased väidavad, et Rainerile meeldivad peamiselt söök, trenn ja matemaatika. Ta on väga sportlik ja suurepäraselt vormis ning sageli premeerib end selle eest kooli kohvikus liha- ja riisipirukaid ostes. Kahtlemata kõnetavad need pirukad meid kõiki. Tihti toob ta välja huvitavaid fakte, mida on internetist leidnud, ning jagab neid siis kogu klassile. Kui keegi teine ei vaidle, siis Rainer ikka, kes justkui oleks sõnalises lahingus. Parimad vaidlused ja argumenteerimised peab ta maha teaduslikel teemadel. Rainer teab, et asjad on alati teistmoodi, kui meie seda arvame. Tema teine nimi võiks olla geenius, kuna nuputab ka

kõige raskemad füüsika- ja matemaatikaülesanded välja. Nutispordis on ta alati edetabeli eesotsas ning kogub sellega lisapunkte matemaatikas ja pälvib Urve Oleski heakskiidu.

Martin

Omab väga head huumorisoont ning tihti võib tema suust kuulda ka musta huumorit, mis paneb kõiki naerma. On väga hooliv ja ustav ning kui Martinile saladust rääkides öelda, et ärgu seda edasi rääkigu, siis võib kindel olla, et mees peab oma sõna. Paljud näevad Martinit kui tulevast sõdurit, kuna juba praegu on ta tegev militaarvaldkonnas, ta on väga usin kaitseliitlane. Klassiüritustest võtab alati osa ja paneb alla oma õla, kui vaja midagi korraldada. Paljud on iseloomustanud Martinit sõnaga „nummi”. On kindlasti Jaanuse teine pool ja koos on nad võitmatud.

Mirko

Kui matemaatikatunnis midagi arusaamatuks jääb, võib tihti kuulda, kuidas Mirko endamisi ütleb: „Mida asja?“ Ta on väga otsekohene ja ei karda välja öelda enda arvamust. Sportlik ning koos Marioga on nad kindlasti klassi kaks paremat jooksjat. Ka tema on täiskohaga kuldse kolmiku liige ning kunagi ei või teada, mida kolmik jälle planeerib. Kui asi puudutab klassiga teatrisse minekut, siis on kuldse kolmikul plaanid juba kolm kuud ette teada ning teavad kohe öelda, et see päev on neil kindlasti kinni. On väga hooliv noormees ning paelub kindlasti paljusid oma sõbraliku naeratusega. Mirko on *true homie*.

Jaanus

Jaanus on nagu Leiutajateküla Lotte, ükski asi pole tema jaoks liiga raske ning ükski idee ei ole võimatu. Tal on alati oma arvamus, mille kõva ja selge häälega välja ütleb, nii et ka kõrvalklassid kuulevad. Tema väljaütlemised on tihti mõtlemapanevad ja sügavad, kuid nende kõrvalt teeb ka palju nalja. Ning kui Jaanus koolist puudub, mida ei juhtu just tihti, on klass harjumatult vaikne, sest siis ei kuule pidevat argumenteerimist ja veidraid hääli. On kindlasti üks klassi aktivistidest, lööb kaasa kõiges ning esindab nii klassi kui ka kooli erinevatel üritustel.

Jaanuse peale saab alati kindel olla, kui ta on midagi lubanud, siis selle ta ka täide viib. Tema on see, kes hoiab meie klassi koos sellisena, nagu see on. Soovis gümnaasiumi alguses habet ning nüüd ta selle ka sai. Ei saa jätta mainimata, et on Martini teine pool.

Rauno

Rauno kohta käib kindlasti ütlus, et Eesti mees on tantsulõvi. Pole korda, kui Rauno tantsimisest ära oleks öelnud. Kindlasti mäletavad paljud rebaste nädala tantsunumbrit, kus Rauno vallutas oma tantsuoskusega peale lava ka inimeste südamed. Alati lööb kaasa klassivideote tegemisel ning on sageli peaosas. Kui Rauno midagi huvitavat seletama hakkab, võib juhtuda, et noormees satub nii õhinasse, et ajab kõik sõnad omavahel sassi ning pakub sellega klassikaaslastele nalja. Kui tunnis on vaikus, siis võib kindel olla, et üsna pea hakkab Rauno naerma millegi üle, millest keegi kunagi aru ei saa, ja mõni hetk hiljem naeravad kõik, teadmata, mille üle. Rauno puudub haruharva. Tal on alati ees

naerata nägu, kui Raunol peaks kulm kortsus olema, siis on midagi tõsist lahti. Tegeleb ujumisega ning on julge ja sõbralik poiss.

Sisukord

Kas kolmas võib olla esimene?	1
Olümpiaadid ja konkursid 2015/2016. õppeaastal	3
Kevadkontsert	9
Luuleõhtu kava	10
Liblikapüüdja	12
Kinnise suuga laulupidu	14
Trimestri tegijad 2015/2016	17
Valikkursuste nädal 2015/2016	18
Rändava akadeemia	22
Üritused 2015/2016	24
Pilte koolielust	25
Projektitöö	37
Praha reis	40
Peterburi reis	43
Vilniuse reis	48
Kihnu hetked	51
Jakobsoni kõnevõistlus	54
Nutisport	58
Võistlused ja sportlikud üritused 2015/16. õppeaastal	61
Tublimad sportlased 2015/16.õppeaastal	62
Õpilaslooming	65
***	66
Närtsinud tulbid	68
Loodus mõtetes	70
Kullast kallim ESSEE	71
Mule meeldivad valged laevad	76

Motivatsioonikiri	78
Vanasti oli eestlane rohelisem	79
Veider unenägu	81
See miski	100
Koolipere	102
Õpetajad, töötajad	103
A-klass.....	104
B-klass.....	105
C-klass.....	106
D-klass	107
E-klass.....	108
F-klass	109
G-klass	110
H-klass	111
I-klass.....	112
Jõgevamaa Gümnaasiumi 3. lend.....	113
A-klass.....	113
Jõgevamaa Gümnaasiumi 3. lend.....	124
B-klass.....	124
Jõgevamaa Gümnaasiumi 3. lend.....	140
C-klass.....	140